

Bruxelles, den 5. marts 2026
(OR. en)

15445/1/25
REV 1

Interinstitutionel sag:
2023/0112(COD)

EF 371
ECOFIN 1519
CODEC 1820
PARLNAT
ECB

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger og direktiv 2014/24/EU for så vidt angår værdiansættelsestjenester i forbindelse med afvikling
– Vedtaget af Rådet den 5. marts 2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/...

af ...

om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger og direktiv 2014/24/EU for så vidt angår værdiansættelsestjenester i forbindelse med afvikling

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

---

¹ EUT C 307 af 31.8.2023, s. 19.

² EUT C 349 af 29.9.2023, s. 161.

³ Europa-Parlamentets holdning af 24.4.2024 (EUT C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>), og Rådets førstebehandlingsholdning af 5.3.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Unionens afviklingsramme for kreditinstitutter og investeringsselskaber ("institutter") blev oprettet i kølvandet på den globale finansielle krise i 2008-2009 og efter "Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions", der første gang blev offentliggjort af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) i oktober 2011. Unionens afviklingsramme består af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014⁵. Begge lovgivningsmæssige retsakter finder anvendelse på institutter og på enheder, der er omfattet af nævnte direktivs eller nævnte forordnings anvendelsesområde ("enheder"). Unionens afviklingsramme har til formål på en velordnet måde at håndtere institutters og enheders sammenbrud ved at bevare deres kritiske funktioner og undgå trusler mod den finansielle stabilitet og samtidig beskytte indskydere og offentlige midler. Desuden har Unionens afviklingsramme til formål at fremme udviklingen af det indre marked for bankvirksomhed ved at skabe en harmoniseret ordning til at håndtere grænseoverskridende kriser på en koordineret måde og ved at undgå tilfælde af konkurrenceforvridning og risici for ulige behandling.

---

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Flere år efter gennemførelsen af Unionens afviklingsramme giver den ikke de tilsigtede resultater med hensyn til visse af disse mål. Selv om institutterne og enhederne har gjort betydelige fremskridt hen imod afviklingsmuligheder og har afsat betydelige ressourcer til dette formål, navnlig gennem opbygning af tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og opfyldning af afviklingsfinansieringsordninger, anvendes Unionens afviklingsramme sjældent. Visse mindre og mellemstore institutters og enheders sammenbrud afhjælpes i stedet typisk gennem ikkeharmoniserede nationale foranstaltninger. Det er fortsat skatteydernes penge, der anvendes, frem for branchefinansierede sikkerhedsnet såsom afviklingsfinansieringsordninger. Denne situation synes at skyldes utilstrækkelige incitament. Disse utilstrækkelige incitament er resultatet af samspillet mellem Unionens afviklingsramme og nationale regler, hvorved afviklingsmyndighedernes vide skønsbeføjelser i forbindelse med vurderingen af offentlighedens interesse ikke altid anvendes på en måde, der afspejler den påtænkte anvendelse af Unionens afviklingsramme.

Samtidig har Unionens afviklingsramme kun været brugt i begrænset omfang på grund af risikoen for, at indskydere i indskudsfinansierede institutter skal bære tab for at sikre, at disse institutter kan få adgang til ekstern finansiering ved afvikling, navnlig i mangel af andre passiver, der er omfattet af bail-in. Endelig har det forhold, at der er mindre strenge regler om adgang til finansiering uden for afvikling end i forbindelse med afvikling, modvirket anvendelsen af Unionens afviklingsramme til fordel for andre løsninger, som ofte indebærer anvendelse af skatteydernes penge i stedet for anvendelse af egne ressourcer fra institutterne eller enhederne eller branchefinansierede sikkerhedsnet. Denne situation skaber igen risiko for fragmentering, risiko for suboptimale resultater i forbindelse med håndtering af institutters og enheders sammenbrud, navnlig hvad angår mindre og mellemstore institutter og enheder, og alternativomkostninger fra uudnyttede finansielle ressourcer. Det er derfor nødvendigt at sikre en mere effektiv og sammenhængende anvendelse af Unionens afviklingsramme og sikre, at den kan anvendes, når anvendelse er begrundet i offentlighedens interesse, herunder for visse mindre og mellemstore institutter, der primært finansieres gennem indskud og ikke har tilstrækkelige andre passiver, der er omfattet af bail-in.

- (3) Et af hovedformålene med revisionen af direktiv 2014/59/EU er at sikre en bedre beskyttelse af skatteydernes penge ved at sikre, at afviklingsrammen kan anvendes, når det er nødvendigt. Skatteydernes penge bør med indførelsen af den reviderede ramme anvendes i betydeligt mindre grad for at sikre, at branchefinansierede sikkerhedsnet, herunder afviklingsfinansieringsordninger, anvendes oftere og mere effektivt.
- (4) Intensiteten og detaljeringsgraden af det afviklingsplanlægningsarbejde, der er påkrævet med hensyn til datterselskaber, der ikke er udpeget som afviklingsenheder, varierer afhængigt af de pågældende institutters og enheders størrelse og risikoprofil, deres rolle med hensyn til levering af kritiske funktioner, deres centrale forretningsområder, deres betydning for koncernens driftskontinuitet efter afvikling og for koncernafviklingsstrategien og af datterselskabets betydning i den medlemsstat, hvor det er etableret, herunder dets potentielle systemiske betydning og dets potentielle indvirkning på indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler i tilfælde af likvidation ved almindelig insolvensbehandling. Afviklingsmyndigheder bør derfor kunne tage hensyn til disse faktorer, når de fastsætter de foranstaltninger, der skal træffes over for sådanne datterselskaber, og følge en tilsvarende tilgang, hvor det er relevant.

- (5) Et institut eller en enhed, der likvideres i henhold til national ret, efter at det er fastslået, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og efter afviklingsmyndighedens konklusion om, at dets eller dens afvikling ikke er begrundet i offentlighedens interesse, er i sidste ende på vej mod udtræden af markedet. I sådanne tilfælde er der ikke længere behov for en plan for afvikling af det pågældende institut eller den pågældende enhed, uanset om den kompetente myndighed allerede har inddraget det pågældende instituts eller den pågældende enheds tilladelse. Det samme gælder med hensyn til den resterende del af et institut under afvikling efter overførsel af aktiver, rettigheder og passiver i forbindelse med en overførselsstrategi. Det bør derfor præciseres, at det i sådanne situationer ikke er nødvendigt at vedtage afviklingsplaner.
- (6) Proceduren for indsendelse af oplysninger fra enheder, der er en del af en koncern, til afviklingsmyndighederne med henblik på udarbejdelse af afviklingsplaner bør bringes i overensstemmelse med proceduren i direktiv 2014/59/EU for indsendelse af oplysninger med henblik på overvågning af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for at undgå unødvendige omkostninger og unødvendig kompleksitet.

- (7) Afviklingsmyndighederne kan i øjeblikket beslutte at forbyde visse udlodninger, hvis et institut eller en enhed, uanset om der er tale om en afviklingsenhed eller ej, ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det tages i betragtning i tillæg til MREL. I visse situationer kan et institut eller en enhed imidlertid være forpligtet til at opfylde MREL på et andet grundlag end det grundlag, hvorpå instituttet eller enheden skal opfylde det kombinerede bufferkrav. Denne situation skaber usikkerhed med hensyn til betingelserne for afviklingsmyndighedernes udøvelse af deres beføjelse til at forbyde udlodninger og for beregningen af det maksimale udlodningsbeløb i forbindelse med MREL. Det bør derfor fastsættes, at afviklingsmyndighederne i disse tilfælde bør udøve beføjelsen til at forbyde visse udlodninger på grundlag af det skønnede kombinerede bufferkrav, der er resultatet af den metode, som er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 45c, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU. For at sikre gennemsigtighed og retssikkerhed bør afviklingsmyndighederne meddele det skønnede kombinerede bufferkrav til instituttet eller enheden, som derefter bør gøre det skønnede kombinerede bufferkrav offentligt tilgængeligt.

- (8) Der blev indført foranstaltninger til tidlig indgriben for at sætte de kompetente myndigheder i stand til at afhjælpe forværringen af et instituts eller en enheds finansielle og økonomiske situation og mindske risikoen for og virkningen af en mulig afvikling mest muligt. På grund af manglende sikkerhed med hensyn til de udløsende faktorer for anvendelsen af disse foranstaltninger til tidlig indgriben og delvis overlapning med tilsynsforanstaltninger er der dog sjældent blevet anvendt foranstaltninger til tidlig indgriben. Betingelserne for anvendelse af disse foranstaltninger til tidlig indgriben bør derfor forenkles og præciseres yderligere. For at fjerne usikkerheden med hensyn til betingelserne og tidspunktet for fjernelse af et instituts eller en enheds ledelsesorgan og udpegelsen af midlertidige administratorer bør disse foranstaltninger udtrykkeligt fastlægges som foranstaltninger til tidlig indgriben, og deres anvendelse bør være underlagt de samme udløsende faktorer. Under særlige omstændigheder kan en gradvis afvikling af aktiviteter være en omkostningseffektiv løsning, der gør det lettere for et institut eller en enhed med en svag forretningsmodel at udtræde af markedet og dermed undgå en langvarig nedgang, der kulminerer med instituttets eller enhedens sammenbrud.

Kompetente myndigheder bør have beføjelse til tidlig indgriben med henblik på at anmode om forelæggelse af en plan, der skal gennemføres i tilfælde af en frivillig afvikling af et instituts eller en enheds aktiviteter, samtidig med at beslutningen om gennemførelsen af en sådan plan overlades til det pågældende institut eller den pågældende enhed. I forbindelse med anvendelsen af beføjelsen til tidlig indgriben bør kompetente myndigheder være forpligtet til at vælge de passende foranstaltninger til håndtering af en specifik situation i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at tage hensyn til omdømmemæssige risici eller risici i forbindelse med hvidvask af penge eller informations- og kommunikationsteknologi bør de kompetente myndigheder ikke kun vurdere betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben på grundlag af kvantitative indikatorer såsom kapital- eller likviditetskrav, gearingsniveau, misligholdte lån eller koncentration af eksponeringer, men også på grundlag af kvalitative udløsende faktorer. Beslutningsprocessen i forbindelse med foranstaltninger til tidlig indgriben bør gøre det muligt hurtigt at overveje og, hvis det er relevant, anvende dem for at undgå en yderligere forværring af instituttets eller enhedens situation.

- (9) For at forbedre retssikkerheden bør de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, og som overlapper med eksisterende beføjelser i henhold til de tilsynsmæssige rammer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁶ og (EU) 2019/2034⁷, fjernes. Det er desuden nødvendigt at sikre, at afviklingsmyndighederne er i stand til at forberede en eventuel afvikling af et institut eller en enhed. Den kompetente myndighed bør derfor underrette afviklingsmyndighederne om forværringen af et instituts eller en enheds situation i tilstrækkelig god tid, og afviklingsmyndighederne bør have de nødvendige beføjelser til at gennemføre forberedende foranstaltninger. For at gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at reagere så hurtigt som muligt på en forværring af et instituts eller en enheds situation er det vigtigt, at forudgående anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben ikke bør være en betingelse for, at afviklingsmyndigheden kan træffe foranstaltninger til markedsføring af instituttet eller enheden eller anmode om oplysninger med henblik på at ajourføre afviklingsplanen og udarbejde værdiansættelsen.

---

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Når afviklingsmyndigheden markedsfører et institut, der er medlem af en institutsikringsordning, bør afviklingsmyndigheden overveje foranstaltninger, som institutsikringsordningen kan træffe forud for afviklingen for at afværge den væsentlige risiko for, at instituttet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende. For at sikre en konsekvent, koordineret, effektiv og rettidig reaktion på forværringen af et instituts eller en enheds situation og for at forberede en eventuel afvikling ordentligt er det nødvendigt at styrke samspillet og koordineringen mellem de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne. Så snart et institut eller en enhed opfylder betingelserne for anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben, bør de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne øge deres udveksling af oplysninger, herunder foreløbige oplysninger, og i fællesskab overvåge instituttets eller enhedens situation.

- (10) Det er nødvendigt at sikre rettidig handling og tidlig koordinering mellem den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden, mens et institut eller en enhed stadig er en going concern, men der er en væsentlig risiko for, at instituttet eller enheden kan blive nødlidende. Den kompetente myndighed bør derfor så tidligt som muligt underrette afviklingsmyndigheden om en sådan risiko. Denne underretning bør indeholde årsagerne til den kompetente myndigheds vurdering og en ikkeudtømmende oversigt over andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, der er tilgængelige inden for en passende tidshorisont for at forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende. En sådan tidlig underretning berører ikke eventuelle andre foranstaltninger iværksat af den private sektor, herunder foranstaltninger iværksat af en institutsikringsordning, som inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller berører procedurerne til afgørelse af, om betingelserne for afvikling er opfyldt. Den kompetente myndigheds forudgående underretning af afviklingsmyndigheden om en væsentlig risiko for, at et institut eller en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller om udløbet af den fastsatte frist for gennemførelsen af foranstaltningerne til imødegåelse af en sådan væsentlig risiko bør ikke være en betingelse for eller på anden måde nødvendigvis indebære en efterfølgende konstatering af, at et institut eller en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Hvis instituttet eller enheden på et senere tidspunkt vurderes at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke findes alternative løsninger til at forhindre et sådant sammenbrud inden for en passende tidshorisont, er det nødvendigt, at afviklingsmyndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt der skal træffes afviklingshandlinger. I et sådant tilfælde kan rettidigheden af afgørelsen om at anvende afviklingshandlinger over for et institut eller en enhed være afgørende for en vellykket gennemførelse af afviklingsstrategien, navnlig fordi tidligere indgriben i instituttet eller enheden kan bidrage til at sikre tilstrækkelig tabsabsorberingskapacitet og likviditet til at gennemføre denne strategi. Det er derfor hensigtsmæssigt at give afviklingsmyndigheden mulighed for i tæt samarbejde med den kompetente myndighed at vurdere, hvad der udgør en passende tidshorisont for at gennemføre alternative foranstaltninger for at undgå instituttets eller enhedens sammenbrud. For at sikre et rettidigt resultat og sætte afviklingsmyndigheden i stand til at forberede sig ordentligt på et instituts eller en enheds potentielle afvikling bør afviklingsmyndigheden og den kompetente myndighed mødes regelmæssigt, og afviklingsmyndigheden bør træffe afgørelse om hyppigheden af disse møder under hensyntagen til sagens omstændigheder.

- (11) Det er hensigten, at afviklingsrammen potentielt skal kunne anvendes på ethvert institut eller enhver enhed, uanset størrelse og forretningsmodel, hvis de værktøjer, der er til rådighed i henhold til national ret, ikke er tilstrækkelige til at håndtere instituttets eller enhedens sammenbrud. Det er imidlertid nødvendigt, at præcisere nogle af rammens mål yderligere for at øge harmonisering og fremme konvergens. Afviklingsmålet om at sikre videreførelsen af kritiske funktioner skal sikre den finansielle stabilitet og realøkonomien. Det er derfor nødvendigt at sikre, at kritiske funktioner kan videreføres. Det er navnlig nødvendigt at præcisere, at afviklingsmyndighederne afhængigt af de specifikke omstændigheder bør kunne konkludere, at visse af et instituts eller en enheds funktioner anses for at være kritiske, selv om deres ophør kun vil forstyrre den finansielle stabilitet eller tjenesteydelser, der er væsentlige for realøkonomien, på regionalt plan. For så vidt angår modtagelse af indskud skal afviklingsmyndighederne være behørigt opmærksomme på risikoen for tab af tillid hos indskydere, hvis indskud ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU⁸. Offentlige midler bør beskyttes ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, navnlig når den ydes over en medlemsstats budget. Indskydere, der er omfattet af direktiv 2014/49/EU, investorer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF⁹, kunders midler og kunders aktiver skal også beskyttes.

---

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) Når det i afviklingsplanlægningsfasen besluttes, om et institut skal udpeges til afvikling, bør afviklingsmyndighederne generelt anvende det forhold, at et institut er omfattet af forenklede forpligtelser, som en indikator for, at afvikling af det i tilfælde af sammenbrud ikke vil være begrundet i offentlighedens interesse. Omvendt kan det forhold, at et institut ikke er omfattet af forenklede forpligtelser, tyde på, at afvikling af det i tilfælde af sammenbrud vil være begrundet i offentlighedens interesse.

- (13) Likvidation af en enhed ved almindelig insolvensbehandling kan i nogle tilfælde bringe den finansielle stabilitet i fare og afbryde leveringen af kritiske funktioner. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis insolvens sandsynligvis vil medføre tab på en væsentlig del af indskuddene eller betydelige vanskeligheder med hensyn til kontinuiteten i adgangen til indskud, og hvis afviklingsmyndigheden finder, at disse tab eller vanskeligheder kan have en betydelig indvirkning på leveringen af kritiske funktioner, på den finansielle stabilitet gennem afsmitning eller på realøkonomien. I sådanne tilfælde er det meget sandsynligt, at det vil være i offentlighedens interesse at underkaste instituttet eller enheden afvikling i stedet for at likvidere det eller den ved almindelig insolvensbehandling. Vurderingen af, om afviklingen af et institut eller en enhed er begrundet i offentlighedens interesse, bør også så vidt muligt afspejle forskellen mellem på den ene side finansiering, der ydes gennem branchefinansierede sikkerhedsnet, dvs. afviklingsfinansieringsordninger eller indskudsgarantiordninger, og på den anden side finansiering fra medlemsstaterne med skatteydernes penge. En sådan finansiering fra medlemsstaterne indebærer en større risiko for moral hazard og et mindre incitament til markedsdisciplin. Ved vurderingen af målet om at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige bør afviklingsmyndighederne derfor foretrække finansiering gennem afviklingsfinansieringsordninger eller indskudsgarantiordningerne frem for finansiering på et tilsvarende beløb med midler fra medlemsstaternes budget.

- (14) Når afviklingsmyndighederne foretager vurderingen af offentlighedens interesse, bør de vurdere, om nogen af afviklingsmålene ville være i fare, hvis det nødlidende institut eller den nødlidende enhed blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Afviklingshandlinger bør ikke anses for at være nødvendige i offentlighedens interesse, hvis ingen af afviklingsmålene er i fare, hvis instituttet eller enheden likvideres ved almindelig insolvensbehandling. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at mindst ét afviklingsmål er i fare i tilfælde af likvidation ved almindelig insolvensbehandling, bør resultatet af vurderingen af offentlighedens interesse kun være negativt, hvis likvidation af det nødlidende institut eller den nødlidende enhed ved almindelig insolvensbehandling ikke blot vil opfylde afviklingsmålene i samme omfang som afvikling, men mere effektivt.
- (15) Hvis et nødlidende institut eller en nødlidende enhed ikke tages under afvikling, bør instituttet eller enheden likvideres i overensstemmelse med de procedurer, der er tilgængelige i henhold til national ret. Sådanne procedurer kan variere betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Selv om det er hensigtsmæssigt at give tilstrækkelig fleksibilitet til at anvende de eksisterende nationale procedurer, bør visse aspekter præciseres for at sikre, at de pågældende institutter eller enheder udtræder af markedet.

- (16) Det bør sikres, at den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden indleder eller anmoder om indledning af en procedure i henhold til national ret for likvidation af et institut eller en enhed, der anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, men som ikke tages under afvikling. Hvis frivillig likvidation af instituttet eller enheden efter en beslutning truffet af aktionærene er mulig i henhold til national ret, bør en sådan mulighed fortsat være tilgængelig, og den relevante myndighed bør have beføjelse til at anmode om indledning af en sådan procedure. Det bør dog sikres, at den relevante nationale myndighed træffer foranstaltninger, hvis aktionærene ikke handler hurtigt.
- (17) Det bør også fastsættes, at det endelige resultat af likvidationsprocedurerne er ophør af bankvirksomheden, hvilket fører til det nødlidende instituts eller den nødlidende enheds udtræden af markedet. Afhængigt af den anvendte nationale ret kan dette resultat opnås på forskellige måder. Disse kan omfatte salg af instituttet eller enheden eller dele heraf, salg af specifikke aktiver eller passiver eller en gradvis afvikling, herunder af betalinger og indlån, med henblik på gradvis at sælge instituttets eller enhedens aktiver for at tilbagebetale de berørte kreditorer. Ophør af bankvirksomheden kan bl.a. også kræve en begrænsning af udstedelsen af nye forpligtelser til kun at dække refinansieringsbehov, der opstår som følge af eksisterende aktiver, således at forpligtelsernes løbetid ikke forlænges. For at gøre procedurerne mere forudsigelige bør dette resultat nås inden for en passende tidshorizont.

- (18) De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at inddrage et instituts eller en enheds tilladelse alene på grundlag af det forhold, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, men ikke tages under afvikling. De kompetente myndigheder bør kunne inddrage tilladelsen for at støtte målet om likvidation af instituttet eller enheden i henhold til national ret, navnlig i tilfælde, hvor de tilgængelige procedurer i henhold til national ret ikke kan indledes på det tidspunkt, hvor instituttet eller enheden anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, herunder de tilfælde, hvor instituttet eller enheden endnu ikke er insolvent på balancen. For yderligere at sikre, at målet med at likvidere instituttet eller enheden kan nås, bør medlemsstaterne sikre, at den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen også er blandt de mulige betingelser for at indlede mindst en af de procedurer, der er tilgængelige i henhold til national ret, og som finder anvendelse på institutter eller enheder, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende, men ikke tages under afvikling.

- (19) I lyset af erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EU) nr. 806/2014 og direktiv 2014/49/EU og 2014/59/EU er det nødvendigt yderligere at præcisere, på hvilke betingelser der undtagelsesvis kan tillades forebyggende foranstaltninger, der kan betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. Det bør sikres, at forebyggende foranstaltninger træffes i tilstrækkelig god tid. Desuden kan foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne af værdiforringede aktiver, herunder porteføljeadministrationselskaber eller aktivgarantiordninger, vise sig at være effektive og virkningsfulde med hensyn til at tackle årsagerne til eventuelle finansielle vanskeligheder, som institutter eller enheder står over for, og forhindre, at de bliver nødlidende, og de kan derfor udgøre relevante forebyggende foranstaltninger. Det bør derfor præciseres, at forebyggende foranstaltninger kan tage form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver.

- (20) For at bevare markedsdisciplinen, beskytte offentlige midler og undgå konkurrenceforvridning bør forebyggende foranstaltninger fortsat være undtagelsen og kun anvendes for at håndtere situationer med alvorlige forstyrrelser på markedet og for at bevare den finansielle stabilitet, især i tilfælde af en systemisk krise. Desuden bør forebyggende foranstaltninger ikke anvendes til at imødegå tab, som er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt. Det mest pålidelige instrument til at kvantificere tab, som er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, er en evaluering af aktivernes kvalitet foretaget af Den Europæiske Centralbank (ECB), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹⁰, eller kompetente nationale myndigheder. Kompetente myndigheder bør anvende en sådan evaluering eller, hvor det er relevant, kontrolbesøg på stedet, til at kvantificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, hvis en sådan evaluering eller sådanne kontrolbesøg kan foretages inden for en passende tidshorisont. Hvis dette ikke er muligt, bør de kompetente myndigheder kvantificere tab, der er lidt eller sandsynligvis vil blive lidt, på den mest pålidelige måde under de foreliggende omstændigheder, hvor det er relevant på grundlag af instituttets eller enhedens balance, forudsat at balancen er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -standarder som bekræftet af en uafhængig ekstern revisor.

---

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Vurderingen, at et institut eller en enhed er solvent med henblik på støtteforanstaltninger i form af forebyggende rekapitalisering og statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser, bør baseres på en fremadrettet vurdering af, om instituttet eller enheden kan opfylde kravene til kapitalgrundlag, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹¹ eller forordning (EU) 2019/2033¹², og det krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU eller (EU) 2019/2034.

---

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Formålet med forebyggende rekapitalisering er at støtte levedygtige institutter og enheder, der sandsynligvis vil støde på midlertidige vanskeligheder i den nærmeste fremtid, og forhindre, at deres situation forværres yderligere. For at undgå, at der ydes offentlig støtte til virksomheder, der allerede er urentable, bør der ikke ydes forebyggende foranstaltninger i form af erhvervelse af kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter eller i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver, som overstiger det beløb, der er nødvendigt for at dække manglende kapital, der konstateres i et negativt scenarie i en stresstest eller tilsvarende. For at sikre, at den offentlige finansiering på et tidspunkt ophører, bør disse forebyggende foranstaltninger også være tidsbegrænsede og indeholde en klar tidsplan for deres afslutning ("strategi for udtræden af støtteforanstaltningen"). Instrumenter med uendelig løbetid, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, bør kun anvendes under ekstraordinære omstændigheder og være underlagt visse kvantitative begrænsninger, fordi de på grund af deres karakter ikke er velegnede til at opfylde betingelsen om, at de er midlertidige. De kompetente myndigheder bør anmode om en engangsafhjælpningsplan fra institutter eller enheder, der ikke overholder betingelserne i strategien for udtræden af støtteforanstaltningen. For at sikre, at institutter eller enheder, der viser sig ikke at være levedygtige, udtræder af markedet, bør en relevant myndighed afgøre, om instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis den kompetente myndighed ikke er tilfreds med afhjælpningsplanen, eller hvis instituttet eller enheden ikke overholder afhjælpningsplanen.

(22) Forebyggende foranstaltninger bør begrænses til det beløb, som instituttet eller enheden ville have brug for til at opretholde sin solvens i tilfælde af et negativt scenarie i en stresstest eller tilsvarende. I tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver bør det modtagende institut eller den modtagende enhed kunne anvende det indrømmede beløb til at dække tab på de overførte aktiver eller i kombination med en erhvervelse af kapitalinstrumenter, forudsat at det samlede beløb for den konstaterede manglende kapital ikke overskrides. Det er også nødvendigt at sikre, at forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver er i overensstemmelse med eksisterende statsstøtteregler og bedste praksis, at de genopretter instituttets eller enhedens langsigtede levedygtighed, at statsstøtten begrænses til det nødvendige minimum, og at konkurrenceforvridninger undgås. Af disse grunde bør de berørte myndigheder i tilfælde af forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver tage hensyn til de specifikke retningslinjer, herunder Kommissionens plan for, hvordan nationale porteføljeadministrationsselskaber kan oprettes, og Kommissionens meddelelse af 16. december 2020 om håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien. Forebyggende foranstaltninger i form af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver bør altid være underlagt den overordnede betingelse, at de skal være midlertidige. Offentlige garantier, der ydes for en bestemt periode i forbindelse med det pågældende instituts eller den pågældende enheds værdiforringede aktiver, forventes at sikre bedre opfyldelse af denne betingelse end overførsel af sådanne aktiver til en offentligt støttet enhed.

- (23) For at dække væsentlige tilsidesættelser af tilsynskravene er det nødvendigt yderligere at præcisere betingelserne for at fastslå, at holdingselskaber er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et holdingselskabs tilsidesættelse af disse krav bør anses for at være væsentlig, hvis arten og omfanget af en sådan tilsidesættelse kan sammenlignes med en tilsidesættelse, der, hvis den blev begået af et kreditinstitut, ville begrunde den kompetente myndigheds inddragelse af tilladelsen i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2013/36/EU.
- (24) Medlemsstaterne kan i henhold til national ret have beføjelse til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser, der kan omfatte berettigede indskud. Hvis suspensionen af betalings- eller leveringsforpligtelser ikke er direkte forbundet med kreditinstituttets finansielle situation, er indskud muligvis ikke indisponible med henblik på direktiv 2014/49/EU. Som følge heraf kan indskyderne muligvis ikke få adgang til deres indskud i en længere periode. For at bevare indskydernes tro på og tillid til banksektoren og for at opretholde den finansielle stabilitet bør medlemsstaterne sikre, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb fra deres indskud til dækning af navnlig leveomkostningerne, hvis deres indskud bliver utilgængelige på grund af en suspension af betalinger af andre årsager end årsager, der fører til udbetaling til indskyderen. En sådan procedure bør fortsat være en undtagelse, og medlemsstaterne bør sikre, at indskyderne har adgang til passende daglige beløb.

- (25) For at øge retssikkerheden og i betragtning af den potentielle relevans af passiver, der opstår som følge af usikre fremtidige begivenheder, herunder resultatet af retssager, der verserer på afviklingstidspunktet, er det nødvendigt at fastsætte, hvordan disse passiver bør behandles med henblik på anvendelse af bail-in-værktøjet. Afviklingsmyndigheder bør sondre mellem forpligtelser baseret på aktuelle forpligtelser hidrørende fra tidligere begivenheder, som vil medføre et tab, men hvor tidspunktet for eller størrelsen af tabet er usikker, og forpligtelser, der kan opstå i fremtiden, men som ikke vil medføre et tab, eller som kun kan opstå i fremtiden, hvis en usikker begivenhed indtræffer.
- (26) Det bør også præciseres, at forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og som er baseret på aktuelle forpligtelser hidrørende fra tidligere begivenheder, som vil medføre et tab, skal behandles på samme måde som andre forpligtelser. Sådanne forpligtelser bør kunne omfattes af bail-in, medmindre de opfylder et af de specifikke kriterier for at være udelukket fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde. I betragtning af den potentielle relevans af disse forpligtelser i forbindelse med afvikling og for at sikre sikkerhed i anvendelsen af bail-in-værktøjet bør det præciseres, at de er en del af de passiver, der er omfattet af bail-in, og at bail-in-værktøjet derfor kan finde anvendelse på dem. For at sikre en effektiv anvendelse af bail-in-værktøjet på forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, bør afviklingsmyndigheden have beføjelse til at nedbringe, herunder til nul, hovedstolen af sådanne forpligtelser og til at konvertere sådanne forpligtelser til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter. Nedbringelse eller konvertering kan imidlertid kun få virkning, hvis og når forpligtelsen, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, er endeligt fastlagt med hensyn til tidspunkt og størrelse.

- (27) Det er nødvendigt at sikre, at en forpligtelse, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, eller en forpligtelse, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og som er baseret på en aktuel forpligtelse på tidspunktet for afviklingen, ikke forringer afviklingsstrategiens effektivitet og navnlig bail-in-værktøjets effektivitet. For at nå dette mål bør valuaren som led i værdiansættelsen med henblik på afvikling vurdere sådanne forpligtelser og kvantificere disse forpligtelsers potentielle værdi efter bedste evne. For at sikre, at instituttet eller enheden efter afviklingsprocessen kan opretholde tilstrækkelig markedstillid i et passende tidsrum, bør valuaren tage hensyn til denne potentielle værdi ved fastsættelsen af det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres for at genoprette kapitalprocenterne i det institut, der er under afvikling. Afviklingsmyndigheden bør navnlig anvende sine konverteringsbeføjelser på passiver, der er omfattet af bail-in, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at rekapitaliseringen af instituttet under afvikling er tilstrækkelig til at dække potentielle tab, der kan opstå som følge af en forpligtelse, som kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, eller som er baseret på en aktuel forpligtelse, men hvor tidspunkt eller størrelse er usikker. Ved vurderingen af det beløb, der skal nedskrives eller konverteres, bør afviklingsmyndigheden nøje overveje virkningen af det potentielle tab på instituttet under afvikling på grundlag af en række faktorer, herunder sandsynligheden for, at begivenheden indtræffer, tidsrammen for dens indtræffen og passivets størrelse.

- (28) Under visse omstændigheder har afviklingsmyndighederne, efter at afviklingsfinansieringsordningen har ydet et bidrag på op til højst 5 % af instituttets eller enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, mulighed for at anvende yderligere finansieringskilder til at støtte deres afviklingshandlinger yderligere. Det bør præciseres nærmere, under hvilke omstændigheder afviklingsfinansieringsordningen kan yde yderligere støtte, hvis alle passiver, der er omfattet af bail-in, som ikke er berettigede indskud, der har en lavere prioritet end ikkedækkede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, og som ikke skønmæssigt er udelukket fra bail-in, er blevet nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

- (29) Indskud, der opfylder betingelserne for at blive betragtet som nedskrivningsrelevante passiver, kan anvendes til at opfylde MREL. I betragtning af indskuddenes særlige karakter samt den rolle, de spiller i realøkonomien og med hensyn til at opretholde tilliden til banksystemet, bør medtagelsen af indskud i omfanget af passiver, der anvendes til at opfylde MREL, imidlertid være underlagt strengere krav, da de nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL bør kunne anvendes i deres helhed til at bære tabene og bidrage til rekapitaliseringen af et kreditinstitut i tilfælde af dets sammenbrud. For det første bør de indskud, der anvendes med henblik på MREL, som det er tilfældet i henhold til de nuværende regler, ikke kunne indehaves af fysiske personer eller mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. For det andet bør det præciseres, at indskud, der giver ejeren ret til førtidig tilbagebetaling, ikke kan være omfattet af MREL, herunder i de tilfælde, hvor de kontraktlige bestemmelser fastsætter, at førtidig tilbagebetaling er betinget af betaling af et strafgebyr. For det tredje bør de relevante kontraktlige bestemmelser for at sikre gennemsigtighed og minimere risikoen for uhensigtsmæssig placering af sådanne indskud udtrykkeligt henviser til kreditinstitutets hensigt om at anvende disse indskud med henblik på at opfylde MREL samt til det forhold, at de ikke betragtes som berettigede indskud, og at ingen del af dette indskud derfor vil blive tilbagebetalt via indskudsgarantiordningen i tilfælde af indisponibilitet. For det fjerde bør anvendelsen af indskud i MREL som hovedregel ikke være tilladt, medmindre afviklingsmyndighederne tidligere har givet tilladelse til, at de medtages i de nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL på grundlag af en vurdering af, at sådanne indskud ikke behøver at være beskyttet mod at bære tab i tilfælde af afvikling og ikke vil give anledning til en væsentlig hindring for afvikling. Afviklingsmyndighederne bør kunne tillade generel anvendelse af indskud til at opfylde MREL for hver afviklingsenhed uden en individuel vurdering af hvert indskud og begrænse medtagelsen af indskud til at opfylde MREL til faste beløb. Strukturerede indlån kan, selv om de er passiver med derivatkomponenter, også betragtes som et kreditinstituts nedskrivningsrelevante passiver, forudsat at alle andre betingelser er opfyldt.

- (30) For at undgå cliff-effekter er det nødvendigt at indføre overgangsbestemmelser for de eksisterende indskud, der kan betragtes som nedskrivningsrelevante passiver. For indskud, der er modtaget inden den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], bør de nye kriterier fraviges. Overgangsbestemmelserne bør ophøre den ... [36 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

- (31) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876¹³ og (EU) 2019/877¹⁴ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879¹⁵ blev det internationale "Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet", der blev offentliggjort af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) den 9. november 2015 ("TLAC-standarden"), gennemført i EU-retten for globale systemisk vigtige banker, der i EU-retten betegnes som globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er). Ved forordning (EU) 2019/877 og direktiv (EU) 2019/879 blev det MREL, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU og i forordning (EU) nr. 806/2014, også ændret. Det er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne om MREL, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, til gennemførelsen af TLAC-standarden for G-SII'er, for så vidt angår visse passiver, der kan anvendes til at opfylde den del af MREL, der bør opfyldes med kapitalgrundlag og andre efterstillede passiver. Navnlig bør passiver, der er sidestillet med visse udelukkede passiver, medtages i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, hvis beløbet for disse udelukkede passiver på afviklingsenhedens balance ikke overstiger 5 % af afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, og der ikke som følge af denne medtagelse opstår risici i forhold til princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere.

---

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) For visse afviklingsenheder afhænger den foretrukne afviklingsstrategi, der er fastsat i afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen, primært af overførsel af aktiviteterne i instituttet under afvikling til en privat køber eller til et broinstitut. I sådanne tilfælde er det muligt, at indskudsgarantiordningerne kan blive anmodet om at yde et bidrag til afviklingshandlinger, potentielt for at sikre beskyttelse af visse indskud, der ikke er dækket af indskudsgarantiordninger. For at begrænse moral hazard bør det derfor præciseres, at hvis afviklingsplanen omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet og afviklingsenhedens udtræden af markedet, bør MREL for den pågældende afviklingsenhed ikke fastsættes til et niveau under visse tærskler. Hvis anvendelsen af reglerne for kalibrering af MREL resulterer i et beløb, der er højere end disse tærskler, bør dette højere beløb have forrang. Disse tærskler bør ikke finde anvendelse på det MREL, der er fastsat for afviklingsenheder, hvis foretrukne afviklingsstrategi består i at anvende bail-in-værktøjet med henblik på enhedens rekapitalisering i et omfang, der er tilstrækkeligt til at genoprette dens evne til fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil den er godkendt, selv når den foretrukne afviklingsstrategi omfatter anvendelse af bail-in-værktøjet i kombination med andre afviklingsværktøjer, hvor sidstnævnte anvendes som supplement.

- (33) Direktiv 2014/59/EU indeholder ingen særlige regler om overgangsordninger eller mellemliggende målniveauer for opfyldelse af MREL efter 2024. Der kan imidlertid forekomme situationer, hvor institutter eller enheder ikke straks bør være forpligtet til at opfylde et højere MREL fastsat af afviklingsmyndigheden, herunder de tilfælde, hvor forhøjelsen af MREL skyldes væsentlige ændringer vedrørende instituttet eller enheden som følge af f.eks. fusioner eller overtagelser eller ændringer af den foretrukne afviklingsstrategi. Navnlig hvis den foretrukne afviklingsstrategi ændres fra likvidation ved almindelig insolvensbehandling til anvendelse af en afviklingshandling, vil instituttet eller enheden muligvis ikke straks være i stand til fuldt ud at opfylde det MREL, som afviklingsmyndigheden har fastsat. Afviklingsmyndighederne bør derfor have beføjelse til at fastsætte passende overgangsperioder for opfyldelse af MREL. Desuden bør afviklingsmyndighederne have beføjelse til at fastsætte bindende mellemliggende målniveauer for sådanne institutter eller enheder for at sikre, at de opbygger deres nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL på en passende måde. For at beskytte berettigede forventninger bør overgangsperioder, der tidligere er fastsat af afviklingsmyndighederne på grundlag af de regler, der var gældende på den relevante dato, ikke berøres af de nye regler.

- (34) Det er et krav, at institutter og enheder skal medtage kontraktmæssig anerkendelse af virkningerne af bail-in-værktøjet i aftaler eller instrumenter, i henhold til hvilke der oprettes passiver, som er omfattet af lovgivningen i tredjelande, medmindre det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt at gøre dette. Erfaringerne med anvendelsen af afviklingsrammen har imidlertid vist, at kravene til disse kontraktbestemmelser om anerkendelse af bail-in og proceduren for underretning om og vurdering af, at det i praksis er umuligt at medtage sådanne bestemmelser, er unødvendigt brede, komplekse og byrdefulde med hensyn til at opfylde målet om at sikre, at institutter, der eventuelt er omfattet af afviklingshandlinger, kan afvikles. Det er derfor hensigtsmæssigt at indsnævre anvendelsesområdet for kravet til kapitalgrundlagsinstrumenter og passiver, der er omfattet af bail-in, og dermed navnlig udelukke kontrakter, der skaber forpligtelser, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed. Desuden bør der i anvendelsesområdet for institutter og enheder, der er omfattet af kravet, tages hensyn til den strategi, der er planlagt i afviklingsplanen. Af denne grund bør likvidationsenheder og datterselskaber af afviklingsenheder, der ikke selv er afviklingsenheder, ikke være forpligtet til at medtage bestemmelsen om anerkendelse af bail-in i deres kontrakter, medmindre det kræves af afviklingsmyndigheden. Endelig bør proceduren for institutters og enheders indberetning af sådanne situationer til afviklingsmyndigheden, selv om der ikke kræves justeringer af institutternes og enhedernes begrundelse for at påberåbe sig, at det i praksis er umuligt at medtage bestemmelsen om anerkendelse af bail-in i deres kontrakter, forenkles og indarbejdes i den årlige indberetning med henblik på afviklingsplanlægning.

- (35) For at lette afviklingsplanlægningen, vurderingen af afviklingsmulighederne og udøvelsen af beføjelsen til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling samt fremme udveksling af oplysninger bør afviklingsmyndigheden for et institut med væsentlige filialer i andre medlemsstater kunne oprette og være formand for et afviklingskollegium.
- (36) Da oplysninger vedrørende det samlede antal kunder, for hvilke et institut eller en enhed er den eneste eller vigtigste bankpartner, og som opbevares af de centrale automatiske mekanismer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁶, kan være nødvendige og forholdsmæssige for at foretage vurderingen af offentlighedens interesse, bør afviklingsmyndigheder kunne modtage disse oplysninger på grundlag af en individuel vurdering af den konkrete sag. Det nøjagtige tidspunkt for afviklingsmyndighedernes indirekte adgang til oplysninger bør også præciseres.

---

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

(37) Der er et samspil mellem afviklingsrammen og reglerne om markedsmissbrug. Selv om handlinger, der træffes i forbindelse med afvikling eller som forberedelse til afvikling, vil kunne betegnes som intern viden i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014¹⁷, risikerer for tidlig offentliggørelse af dem navnlig at bringe afviklingsprocessen i fare. Hvis sådanne handlinger er mellemliggende skridt i en langvarig proces, kræver forordning (EU) nr. 596/2014 ikke øjeblikkelig offentliggørelse. I andre tilfælde kan institutter eller enheder tage skridt til at løse dette problem ved at udsætte offentliggørelsen af intern viden til offentligheden i henhold til artikel 17, stk. 4 eller 5, i nævnte forordning. De rette incitamenter er dog ikke altid til stede på tidspunktet for afviklingen eller når afviklingen forberedes, således at instituttet eller enheden kan tage initiativ til en sådan udsættelse. For at undgå sådanne situationer bør afviklingsmyndighederne have beføjelse til at kræve, at et institut eller en enhed sikrer fortroligheden af intern viden om forberedelsen af afvikling og om afviklingsprocessen eller nedskrivning og konvertering, så længe de finder det nødvendigt for at nå afviklingsmålene. Institutter og enheder bør kun være forpligtet til at offentliggøre en sådan intern viden i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 596/2014, når de er blevet underrettet af afviklingsmyndigheden om, at det ikke længere er nødvendigt at sikre fortrolighed for at nå afviklingsmålene. Hvis fortroligheden ikke længere er sikret, bør institutter og enheder dog forpligtes til at offentliggøre den interne viden så hurtigt som muligt.

---

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) Der bør også opretholdes en passende sammenhæng mellem løn og resultater i tilfælde af afvikling, navnlig hvis tabene sandsynligvis vil blive overført til afviklingsfinansieringsordningerne. I sådanne tilfælde bør enhver variabel aflønning af medlemmerne af ledelsesorganet og den daglige ledelse i instituttet under afvikling, som ikke er blevet udbetalt eller ikke er blevet optjent, annulleres. Medmindre et medlem af ledelsesorganet eller den daglige ledelse dokumenterer, at de ikke deltog i eller ikke var ansvarlige for den adfærd, der førte til eller bidrog til, at instituttet under afvikling blev nødlidende, bør den variable aflønning, der blev optjent eller udbetalt i de 24 måneder, der gik forud for afgørelsen om at træffe afviklingshandling, tilbageføres eller tilbagebetales.
- (39) Efter den indledende opbygningsperiode for de afviklingsfinansieringsordninger, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, kan deres respektive disponible finansielle midler opleve mindre fald til under målniveauet, navnlig som følge af en stigning i de dækkede indskud. Det er således sandsynligt, at de ex ante-bidrag, der sandsynligvis vil blive opkrævet under disse omstændigheder, vil være små. Det kan således forekomme, at størrelsen af sådanne ex ante-bidrag i nogle år ikke længere vil svare til omkostningerne ved opkrævningen af disse bidrag. Afviklingsmyndighederne bør derfor kunne udskyde opkrævningen af ex ante-bidrag i op til tre år, indtil det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker afviklingsmyndighedernes mulighed for at anvende afviklingsfinansieringsordninger.

(40) Uigenkaldelige betalingsforpligtelser er et af elementerne i afviklingsfinansieringsordningernes disponible finansielle midler. Det er derfor nødvendigt at præcisere, under hvilke omstændigheder disse betalingsforpligtelser kan kræves opfyldt. Hvis en enhed ophører med at være forpligtet til at betale bidrag til en afviklingsfinansieringsordning efter en afgørelse om at give afkald på sin tilladelse, bør den uigenkaldelige betalingsforpligtelse annulleres. For at sikre, at annulleringen af den uigenkaldelige betalingsforpligtelse ikke fører til en situation, hvor de disponible finansielle midler i afviklingsfinansieringsordningen falder til under et niveau, som afviklingsmyndigheden anser for tilstrækkeligt, bør afviklingsmyndigheden have beføjelse til at fastsætte et bidrag, som den relevante enhed bør være forpligtet til at betale. Afviklingsmyndigheden bør i sin afgørelse tage behørigt hensyn til behovet for at opretholde lige vilkår for alle deltagende institutter, herunder den enhed, der ophører med at være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 1 i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndigheden skal give en detaljeret begrundelse for sin afgørelse og offentliggøre denne afgørelse, herunder sin begrundelse, i sin årlige rapport. For at skabe større gennemsigtighed og sikkerhed med hensyn til andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser i det samlede beløb af ex ante-bidrag, der skal opkræves, bør afviklingsmyndigheden desuden fastsætte en sådan andel på årsbasis inden for de gældende grænser. Den kompetente myndighed bør bestræbe sig på at sikre, at enhver procyklisk virkning af uigenkaldelige betalingsforpligtelser, afhængigt af deres regnskabsmæssige behandling, afbødes.

- (41) Det maksimale årlige beløb for ekstraordinære ex post-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger, som kan kræves indbetalt, er i øjeblikket begrænset til tre gange størrelsen af ex ante-bidragene. Efter den indledende opbygningsperiode, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU, vil sådanne ex ante-bidrag under andre omstændigheder end ved anvendelse af afviklingsfinansieringsordningerne kun afhænge af variationer i de dækkede indskud og vil derfor sandsynligvis blive små. Fastsættelse af det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag på grundlag af ex ante-bidrag kan derfor føre til en drastisk begrænsning af afviklingsfinansieringsordningernes mulighed for at opkræve ex post-bidrag og dermed reducere deres handleevne. For at undgå et sådant resultat bør der fastsættes en anden grænse, og det maksimale beløb for ekstraordinære ex post-bidrag, der kan kræves indbetalt, bør fastsættes til tre gange en ottendedel af målniveauet for den pågældende afviklingsfinansieringsordning.

(42) Ved direktiv 2014/59/EU blev prioritetsrækkefølgen for indskud i henhold til national ret om almindelig insolvensbehandling delvis harmoniseret. Disse regler fastsatte en trestrengt prioritetsrækkefølge for indskud, hvor dækkede indskud havde højeste prioritet, efterfulgt af berettigede indskud fra fysiske personer og mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder over dækningsniveauet. De resterende indskud, dvs. indskud fra store virksomheder, der overstiger dækningsniveauet, og indskud, der ikke kan tilbagebetales af indskudsgarantiordningen, skulle have en lavere prioritet, men deres position var ikke harmoniseret på anden måde. Endelig havde indskudsgarantiordningernes fordringer samme højere prioritet som dækkede indskud. Denne delvise harmonisering har dog ikke vist sig at være den optimale løsning for indskyderbeskyttelse. Delvis harmonisering har skabt forskelle i behandlingen af de resterende indskydere i medlemsstaterne, navnlig fordi et stigende antal medlemsstater har besluttet også at give de resterende indskud en retlig fortrinsstilling. Disse forskelle har også skabt vanskeligheder i forbindelse med fastlæggelsen af den kontrafaktiske insolvenssituation for grænseoverskridende koncerner i forbindelse med værdiansættelserne ved afviklingen. Desuden har den manglende generelle indskyderpræference kunnet skabe problemer med overholdelsen af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, navnlig når de indskud, hvis prioritet ikke er blevet harmoniseret ved direktiv 2014/59/EU, har samme prioritet som foranstillede fordringer. Derfor bør prioriteringen af indskud i den nuværende prioritetsrækkefølge for fordringer ændres.

- (43) Prioritetsrækkefølgen for indskud bør harmoniseres fuldt ud ved gennemførelse af en generel indskyderpræference, hvor alle indskud har en højere prioritet end almindelige usikrede fordringer, med begrænsede undtagelser. En generel indskyderpræference vil bidrage til at styrke indskydernes tillid og yderligere forebygge risikoen for stormløb på banker. Øget indskyderbeskyttelse er også i overensstemmelse med den centrale rolle, som indskud spiller i realøkonomien som det primære redskab til opsparing og betalinger samt i bankvirksomhed, hvor indskud udgør en vigtig finansieringskilde og er en vigtig drivkraft for tilliden til banksystemet, som bliver særlig relevant i tider med markedsstress. Desuden forbedrer en generel indskyderpræference kreditinstitutters afviklingsmuligheder ved at øge deres evne til at opfylde kravene om adgang til afviklingsfinansieringsordningerne og reducere det finansieringsbeløb, der kræves fra disse ordninger, på grund af den lavere risiko for at overtræde princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, når almindelig usikret gæld omfattes af bail-in. Navnlig ville fjernelsen af indskud fra insolvensklassen med almindelige usikrede fordringer øge de resterende almindelige usikrede fordringers mulighed for bail-in ved at minimere risikoen for overtrædelser af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere. Ved at mindske sandsynligheden for, at indskud nedskrives eller konverteres for at sikre adgang til afviklingsfinansieringsordninger, vil den generelle indskyderpræference bidrage til at gøre bail-in-værktøjet mere effektivt og troværdigt og føre til øget gennemsigtighed og retssikkerhed i afviklingsrammen. Den generelle indskyderpræference vil også bidrage til troværdigheden af overførselsstrategier i forbindelse med afvikling, da den vil gøre det enklere at medtage hele indskudskontrakten i de passiver, der skal overføres til en privat køber eller et broinstitut, til gavn for kundeforholdet og franchiseværdien af instituttet under afvikling. Endelig vil en fuldstændig harmonisering af indskydernes prioritetsrækkefølge ved insolvens være gavnlig set ud fra et grænseoverskridende perspektiv og med hensyn til lige konkurrencevilkår.

- (44) Det er hensigtsmæssigt at udelukke visse ikkeberettigede indskud fra den generelle indskyderpræference. Navnlig bør indskud, der modtages af et kreditinstitut med henblik på opfyldelse af MREL, ikke have en retlig fortrinsstilling, da dette ville være uforeneligt med det generelle princip om, at passiver, der indgår i MREL, bør bære tab og bidrage til rekapitaliseringen af et kreditinstitut, hvis det bliver nødlidende. Prioritetsrækkefølgen for sådanne indskud bør ikke harmoniseres ved direktiv 2014/59/EU, men bør i stedet fastsættes i overensstemmelse med de gældende lovbestemte og kontraktlige bestemmelser. Desuden bør prioritetsrækkefølgen ikke variere i indskuddets løbetid, afhængigt af om afviklingsmyndigheden har givet tilladelse til, at det medtages i de nedskrivningsrelevante ressourcer med henblik på MREL, eller af dets restløbetid.
- (45) Den nuværende trestrengede prioritetsrækkefølge for indskud bør bibeholdes, da den giver en stærk beskyttelse af indskudsgarantiordningernes fordringer og dermed af deres finansieringsmidler. I lyset af ændringerne af direktiv 2014/49/EU indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/...¹⁸⁺, som medtager visse offentlige myndigheders indskud i anvendelsesområdet for tilbagebetaling fra indskudsgarantiordninger, er det imidlertid hensigtsmæssigt, at den del af disse indskud, der overstiger dækningsniveauet, har samme prioritet som berettigede indskud fra fysiske personer og fra mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder over dækningsniveauet.

---

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/... af ... om ændring af direktiv 2014/49/EU for så vidt angår omfanget af indskudsbeskyttelse, brug af indskudsgarantiordningers midler, grænseoverskridende samarbejde og gennemsigtighed (EUT L ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument ST 15484/25 (2023/0115(COD)) i teksten, og udfyld den tilhørende fodnote.

- (46) Afviklingsfinansieringsordninger kan anvendes til at støtte anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, hvorved en række aktiver, rettigheder og passiver i instituttet under afvikling overføres til en modtager. I et sådant tilfælde kan afviklingsfinansieringsordningen have en fordring på den resterende del af instituttet eller enheden i forbindelse med den efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling. Dette kan forekomme, hvis afviklingsfinansieringsordningen anvendes i forbindelse med tab, som kreditorer ellers ville have båret, herunder i form af garantier for aktiver og passiver eller dækning af forskellen mellem de overførte aktiver og passiver. For at sikre, at de aktionærer og kreditorer, der efterlades i den resterende del af instituttet eller enheden, effektivt absorberer tabene i instituttet under afvikling, og forbedre muligheden for tilbagebetaling ved insolvens til det afviklingsspecifikke sikkerhedsnet, bør disse fordringer i afviklingsfinansieringsordningen mod den resterende del af instituttet eller enheden og fordringer, der opstår som følge af rimelige udgifter, der er afholdt korrekt, ved insolvens have højere prioritet end indskydernes og indskudsgarantiordningernes fordringer. Eftersom compensation udbetalt til aktionærer og kreditorer fra afviklingsfinansieringsordninger som følge af tilsidesættelse af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, har til formål at kompensere dem for resultaterne af afviklingshandlingen, bør denne compensation ikke give anledning til krav fra disse ordninger.

- (47) For at sikre tilstrækkelig fleksibilitet og gøre det lettere for indskudsgarantiordningerne at gribe ind til støtte for anvendelsen af afviklingsværktøjerne, når de fører til, at instituttet under afvikling udtræder af markedet, bør visse aspekter af anvendelsen af indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling præciseres. Det er navnlig nødvendigt at præcisere, at indskudsgarantiordningers midler i visse tilfælde og på klare betingelser kan anvendes til at støtte overførselstransaktioner, der omfatter indskud, herunder berettigede indskud over det dækningsniveau, som den pågældende indskudsgarantiordning yder, og også de ikkeberettigede indskud, der indgår i den generelle indskyderpræference. En indskudsgarantiordnings bidrag bør have til formål at dække den manglende værdi af de aktiver, der overføres til en køber eller et broinstitut, i forhold til værdien af de overførte indskud. Hvis køberen kræver et bidrag som led i transaktionen for at sikre sin kapitalneutralitet og fortsat opfyldelse af køberens kapitalkrav, bør indskudsgarantiordningen også bidrage hertil. En indskudsgarantiordnings støtte til afviklingshandlinger bør tage form af kontanter eller andre former såsom garantier eller tabsdelingsaftaler, der kan minimere støttens indvirkning på den pågældende indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler og samtidig sikre, at indskudsgarantiordningens bidrag opfylder sine formål.

- (48) Indskudsgarantiordningens bidrag ved afvikling bør være underlagt visse begrænsninger. For det første bør indskudsgarantiordningens samlede bidrag i enhver afviklingssag ikke overstige de dækkede indskud i det pågældende kreditinstitut. For det andet bør det sikres, at enhver indgriben fra indskudsgarantiordningens side i en afviklingshandling, der primært er baseret på bail-in-værktøjet med henblik på rekapitalisering af instituttet under afvikling og videreførelse af dets aktiviteter, ikke overstiger det tab, som indskudsgarantiordningen ville bære ved insolvens, hvis den foretog udbetalinger til dækkede indskydere og indtrådte i deres fordringer på instituttets aktiver. For det tredje bør indskudsgarantiordningens bidrag, hvis indskudsgarantiordningen anvendes til støtte for afviklingshandlinger, der hovedsagelig består i overførsel af forretningsaktiviteterne til en køber eller til et broinstitut, ikke overstige 62,5 % af målniveauet, medmindre den udpegede myndighed i henhold til direktiv 2014/49/EU vælger at undlade at anvende denne grænse for at undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet eller for at bevare indskydernes adgang til deres indskud. EBA bør udarbejde retningslinjer for betingelserne for at undlade at anvende denne grænse. For det fjerde bør indskudsgarantiordningens bidrag ikke overstige forskellen mellem de overførte aktiver og de overførte indskud og passiver med samme eller højere prioritet ved insolvens end disse indskud. Dette vil sikre, at bidraget fra indskudsgarantiordningen kun anvendes til at undgå at påføre indskyderne tab, hvor det er relevant, og ikke til beskyttelse af kreditorer, der har lavere prioritet end indskud ved insolvens. Hvis det er relevant, kan bidraget dog også omfatte et beløb, der er nødvendigt for at sikre den modtagende enheds kapitalneutralitet.

- (49) Det bør præciseres, at indskudsgarantiordningen kun bør kunne bidrage til en overførsel af andre passiver end dækkede indskud i forbindelse med en afvikling, hvis afviklingsmyndigheden i det enkelte tilfælde konkluderer, at indskud, der er omfattet af den generelle indskyderpræference, bortset fra dækkede indskud, ikke kan omfattes af bail-in eller efterlades i den resterende del af instituttet under afvikling, som vil blive likvideret, og hvis betingelserne for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningerne ikke opfyldes gennem bidrag fra aktionærer og kreditorer. Afviklingsmyndigheden bør navnlig kunne undgå at fordele tab til disse indskud, når udelukkelsen er strengt nødvendig og forholdsmæssig for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder eller er nødvendig for at undgå omfattende afsmitning og finansiell ustabilitet, der kan forårsage en alvorlig forstyrrelse af Unionens eller en medlemsstats økonomi. De samme grunde bør gælde for medtagelsen i overførslen til en køber eller et broinstitut af andre passiver, der er omfattet af bail-in, med en lavere prioritet end dækkede indskud. I så fald bør overførslen af disse passiver, der er omfattet af bail-in, ikke støttes med bidraget fra indskudsgarantiordningen. Hvis der er behov for ekstern finansiell støtte til overførslen af disse passiver, der er omfattet af bail-in, bør denne støtte ydes af afviklingsfinansieringsordningen.

- (50) I betragtning af muligheden for at anvende indskudsgarantiordninger i forbindelse med afvikling er det nødvendigt yderligere at præcisere, på hvilke betingelser indskudsgarantiordningens bidrag kan medregnes i opfyldelsen af kravene om adgang til afviklingsfinansieringsordninger. Denne mulighed bør kun være tilgængelig for kreditinstitutter med en samlet værdi af aktiver på 80 mia. EUR eller derunder og i forbindelse med en afviklingshandling, der primært er baseret på anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet. For at sikre, at afviklingen fortsat primært finansieres af kreditinstituttets interne ressourcer, og for at minimere konkurrenceforvridninger bør anvendelse af bidraget fra indskudsgarantiordningen til at sikre adgang til afviklingsfinansieringsordninger kun være mulig for kreditinstitutter, for hvilke afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen i de foregående 24 måneder, inden der træffes afviklingshandlinger, ikke giver mulighed for en velordnet likvidation af dem i tilfælde af sammenbrud, eftersom det MREL, som afviklingsmyndighederne har fastsat for disse kreditinstitutter, er blevet fastsat på et niveau, der omfatter både tabsabsorbering og rekapitaliseringsbeløb. Det MREL, som afviklingsmyndigheden har fastsat for kreditinstitutter med en samlet værdi af aktiver på individuelt grundlag på over 30 mia. EUR, bør opfylde minimumsniveauerne for MREL for institutter og enheder med foretrukne afviklingsstrategier, der primært omfatter anvendelse af overførselsværktøjer i forbindelse med afvikling, selv om den respektive afviklingsplan eller koncernafviklingsplan havde fastsat forskellige foranstaltninger, og disse kreditinstitutters MREL derfor ikke var omfattet af disse minimumsniveauer. Forud for indskudsgarantiordningens bidrag bør der desuden bidrages med kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering i videst muligt omfang. Endelig bør medlemsstaterne kunne kræve, at instituttet under afvikling ikke må have overtrådt sit MREL, herunder de bindende mellemliggende mål, inden for en vis periode forud for afviklingshandlingen, uden at dette berører kortsigtede tekniske overtrædelser af MREL.

- (51) Hvis bidraget fra aktionærer og kreditorer i instituttet under afvikling gennem nedbringelse, nedskrivning eller konvertering af deres passiver eller gennem de tab, som de forventes at bære ved likvidationen af den resterende del af enheden, sammenlagt med bidraget fra indskudsgarantiordningen, udgør mindst 8 % af instituttets samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, bør afviklingsmyndigheden kunne anvende afviklingsfinansieringsordningen til at yde yderligere finansiering, hvis dette er nødvendigt for at sikre effektiv afvikling i overensstemmelse med afviklingsmålene. I sådanne tilfælde bør indskudsgarantiordningens bidrag begrænses til det beløb, der er nødvendigt for at give adgang til afviklingsfinansieringsordningen. For et kreditinstitut med en samlet værdi af aktiver på individuelt grundlag på mellem 30 mia. EUR og 80 mia. EUR bør bidraget fra indskudsgarantiordningen desuden ikke overstige 2,5 % af kreditinstitutets samlede passiver, herunder dets kapitalgrundlag på individuelt grundlag.

- (52) Under ekstraordinære omstændigheder kan det forekomme, at afviklingsfinansieringsordningens bidrag på 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, ikke er tilstrækkeligt til at dække finansieringsbehovet for en given afviklingshandling. I sådanne tilfælde, og hvis dette bidrag er blevet muliggjort af indskudsgarantiordningens indgriben, bør indskudsgarantiordningen på visse betingelser yde et yderligere bidrag svarende til de tab, som dækkede indskud ville have lidt, hvis de ikke var beskyttet. Omkostningerne ved dette yderligere bidrag bør ikke overstige de tab, som indskudsgarantiordningen ville have båret i det hypotetiske scenarie med likvidation ved almindelig insolvensbehandling og tilbagebetaling af dækkede indskud. Desuden bør summen af indskudsgarantiordningens første bidrag og yderligere bidrag ikke overstige de dækkede indskud i det pågældende kreditinstitut. Sammen med indskudsgarantiordningens yderligere bidrag bør afviklingsmyndigheden kunne søge yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, hvis betingelserne for denne finansiering er opfyldt.
- (53) Hvis indskudsgarantiordningens midler anvendes ved anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, alene eller sammen med bidrag fra afviklingsfinansieringsordningen, bør den resterende del af enheden efter overførsel af aktiver, rettigheder og passiver likvideres på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret, jf. artikel 37, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU. Hvis indskudsgarantiordningens midler anvendes til støtte for broinstitutværktøjet, bør broinstitutts drift desuden indstilles i overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU.

- (54) For at lette processen med vedtagelse af meget tekniske aspekter af indberetningskravene og forbedre afviklingsmyndighedernes gennemførelse og overvågning heraf bør de mandater, som EBA har fået til at udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder, revideres for at sikre konsekvens i anvendelsesområdet for og indholdet af de forskellige mandater i hele direktiv 2014/59/EU. Disse mandater bør også bringes i overensstemmelse med bestemmelserne om indberetning og offentliggørelse af tilsynsmæssige oplysninger i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse ændringer af eksisterende mandater bør lette fremtidige revisioner af de gennemførelsesmæssige tekniske standarder og har ikke til formål at påvirke de indberetnings- og oplysningsforpligtelser, der i øjeblikket er gældende. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Anvendelsesområdet for eksisterende reguleringsmæssige tekniske standarder for estimering af kravene om yderligere kapitalgrundlag og det kombinerede bufferkrav til afviklingsenheder bør udvides til at omfatte enheder, der ikke er blevet udpeget som afviklingsenheder, hvis disse krav ikke er fastsat på samme grundlag som MREL. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at supplere direktiv 2014/59/EU ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- (55) For at muliggøre en bedre integration af indberetning og fremlæggelse af oplysninger vedrørende MREL bør EBA offentliggøre institutters og enheders oplysninger på en centraliseret måde, samtidig med at alle institutters og enheders ret til selv at offentliggøre sådanne data og oplysninger respekteres. En sådan centraliseret fremlæggelse af oplysninger bør give EBA mulighed for at offentliggøre oplysninger fra små og ikkekomplekse institutter, som er baseret på de oplysninger, som disse institutter har indberettet til kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder, og bør dermed i væsentlig grad mindske den administrative byrde, som små og ikkekomplekse institutter pålægges. På samme tid bør centraliseringen af fremlæggelsen af oplysninger ikke medføre omkostninger for andre institutter og enheder, og den bør øge gennemsigtigheden og reducere omkostningerne ved adgang til tilsynsoplysninger for markedsdeltagere. En sådan øget gennemsigtighed bør fremme sammenligneligheden af data på tværs af institutter og enheder og fremme markedsdisciplin. Centraliseringen af fremlæggelse af oplysninger i forbindelse med afvikling sikrer overensstemmelse med den procedure, der gælder for offentliggørelse af tilsynsmæssige oplysninger som fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, for at sikre, at alle oplysningsforpligtelser behandles på samme måde.

- (56) I betragtning af EBA's rolle med hensyn til at fremme konvergensen mellem myndighedernes praksis bør EBA overvåge og rapportere om den interne praksis og de interne metoder, som afviklingsmyndighederne anvender, når de træffer afgørelse om, hvorvidt et institut eller en enhed bør udpeges til afvikling eller til likvidation ved almindelig insolvensbehandling, i lyset af afviklingsmålene og af, hvorvidt afvikling vil være begrundet i offentlighedens interesse. EBA bør også overvåge og rapportere om afviklingsmyndighedernes fremskridt med hensyn til at forbedre afviklingsmulighederne for institutter og koncerner og om afviklingsmyndighedernes handlinger og forberedelser for at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne. I disse rapporter bør EBA også vurdere graden af gennemsigthed i de foranstaltninger, som afviklingsmyndighederne træffer over for relevante eksterne interessenter, og omfanget af deres bidrag til afviklingsberedskabet og afviklingsmulighederne for institutter og koncerner.
- (57) I forbindelse med EBA's opgaver med at bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyrings- og afviklingsordning i Unionen bør EBA koordinere og føre tilsyn med krisestyringssimuleringsøvelser i hele Unionen. Disse simuleringer bør omfatte koordinering og samarbejde mellem kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder under forværringen af institutters og enheders finansielle situation, afprøvning af anvendelsen af værktøjskassen i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning, tidlig indgriben og afvikling på en holistisk måde. Disse krisesimuleringsøvelser bør navnlig tage hensyn til den grænseoverskridende dimension i samspillet mellem de relevante myndigheder og anvendelsen af de tilgængelige værktøjer og beføjelser. Hvor det er relevant, bør krisesimuleringsøvelserne også omfatte vedtagelsen og gennemførelsen af afviklingsordninger i bankunionen i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014.

- (58) Uanset de gældende regler om tavshedspligt bør udvekslingen af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder og skattemyndigheder forbedres. En sådan udveksling bør finde sted i overensstemmelse med national ret. Hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, bør de kun udveksles med udtrykkelig accept fra den relevante myndighed, som har videregivet dem.

- (59) Direktiv (EU) 2019/879 ændrede direktiv 2014/59/EU for at indføre særlige regler for at sikre, at detailkunder ikke har uforholdsmæssigt store investeringer i instrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på MREL-kravet for institutter og enheder. Hvis detailkunder har uforholdsmæssigt store besiddelser af MREL-instrumenter, kan det være til skade for et instituts eller en enheds afviklingsmuligheder og kan skabe problemer for den finansielle stabilitet. Dette kan navnlig være problematisk, når detailkunderne også er indskydere i det udstedende institut, da disse indskydere er særligt sårbare over for u hensigtsmæssig placering af instituttets egne instrumenter. Myndighederne bør derfor sikre, at sælgere, institutter og enheder overholder de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af direktiv (EU) 2019/879 for at sikre beskyttelsen af detailkunder. Hvis disse foranstaltninger ikke anvendes korrekt, bør myndighederne håndhæve disse regler. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre særlige beføjelser i direktiv 2014/59/EU for at adressere manglende overholdelse af de særlige regler om beskyttelse af detailkunder sideløbende med de eksisterende beføjelser i direktiv 2014/65/EU.

Ved hjælp af den eksisterende indberetning med henblik på afviklingsplanlægning og MREL bør afviklingsmyndighederne vurdere arten af investorgrundlaget i nedskrivningsrelevante instrumenter med henblik på MREL, når de vurderer afviklingsmulighederne for institutter og enheder, og om nødvendigt kræver, at instituttet eller enheden afhjælper eller fjerner eventuelle konstaterede hindringer. Endelig bør EBA i samarbejde med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁹, aflægge rapport om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget til beskyttelse af detailkunder for så vidt angår gældsinstrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på MREL i henhold til direktiv 2014/59/EU, og sammenligne og vurdere enhver potentiel indvirkning på grænseoverskridende transaktioner. På dette grundlag vil Kommissionen kunne vedtage et lovgivningsforslag for at sikre en mere effektiv beskyttelse af detailkunder.

---

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Konsekvensanalyser af høj kvalitet er afgørende for udviklingen af velfunderede og evidensbaserede lovgivningsforslag, mens fakta og dokumentation er afgørende som grundlag for de beslutninger, der træffes under lovgivningsproceduren. Derfor bør EBA, Den Fælles Afviklingsinstans og ECB på Kommissionens anmodning give den alle de oplysninger, den har brug for til sine politikudviklingsrelaterede opgaver, herunder udarbejdelse af konsekvensanalyser og udarbejdelse og forhandling af lovgivningsforslag. Hvis disse oplysninger ikke er tilgængelige for EBA, Den Fælles Afviklingsinstans eller ECB, bør de stilles til rådighed af afviklingsmyndighederne, de kompetente myndigheder og andre medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker.
- (61) I betragtning af behovet for at beskytte den finansielle stabilitet og handle hurtigt bør afviklingsmyndighederne ikke være omfattet af udbudsprocedurene for så vidt angår offentlige kontrakter om værdiansættelsestjenester med henblik på afvikling og på vurderingen af, om aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling. De leverede tjenester bør derfor ikke være omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU²⁰. For så vidt angår juridiske tjenesteydelser, som afviklingsmyndighederne kan have brug for, er visse juridiske tjenesteydelser allerede udelukket fra nævnte direktivs anvendelsesområde, og andre er opført på listen over tjenesteydelser i bilag XIV til nævnte direktiv, for hvilke der gælder højere tærskler og lempeligere harmoniserede regler.

---

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

(62) Målet for dette direktiv, nemlig at forbedre effektiviteten af rammen for genopretning og afvikling af institutter og enheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de risici, som forskellige nationale tilgange kan medføre for det indre markeds integritet, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(63) Direktiv 2014/59/EU og 2014/24/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændring af direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 5) affattes således:

"5) "datterselskab": et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013 og, med henblik på anvendelsen af dette direktivs artikel 7, 12, 17, 18, 45-45m, 59-62, 91 og 92 på afviklingskoncerner omhandlet i nærværende stykkes nr. 83b), litra b), alt efter hvad der er relevant, kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ og deres respektive datterselskaber, under hensyntagen til den måde hvorpå sådanne afviklingskoncerner overholder dette direktivs artikel 45e, stk. 3".

b) Følgende nummer indsættes:

"28a) "anden foranstaltning iværksat af den private sektor": enhver støtte, der ikke kan betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige".

c) Nr. 35) affattes således:

"35) "kritiske funktioner": aktiviteter, ydelser eller transaktioner, hvis ophør i en eller flere medlemsstater kan forventes at føre til forstyrrelser på nationalt eller regionalt plan i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse af den finansielle stabilitet som følge af et instituts eller en koncerns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbundethed, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter, navnlig med hensyn til muligheden for at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner".

d) Nr. 71) affattes således:

"71) "passiver, der er omfattet af bail-in": passiver, herunder forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og kapitalinstrumenter, der ikke er egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter fra et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i henhold til artikel 44, stk. 2".

e) Følgende nummer indsættes:

"71aa) "forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker": forpligtelser baseret på aktuelle forpligtelser hidrørende fra tidligere begivenheder, som vil medføre et tab, og hvor tidspunkt eller størrelse er usikker".

f) Nr. 71b) affattes således:

"71b) "efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter": instrumenter, der opfylder alle betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013 bortset fra nævnte forordnings artikel 72b, stk. 3, 4 og 5, og, hvor det er relevant, i dette direktivs artikel 45bc, stk. 1a".

g) Følgende nummer indsættes:

"72a) "udpeget myndighed": en udpeget myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU".

h) Nr. 83b), litra b), affattes således:

"b) kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og selve det centrale organ, når mindst et af disse kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter eller det centrale organ er en afviklingsenhed, og deres respektive datterselskaber".

i) Følgende numre indsættes:

"83d) "tredjeland-G-SII": et tredjeland-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 134), i forordning (EU) nr. 575/2013

83e) "G-SII-enhed": en G-SII-enhed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 136), i forordning (EU) nr. 575/2013".

j) Følgende nummer indsættes:

"93a) "indskud": med henblik på dette direktivs artikel 108 og 109 indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3), i direktiv 2014/49/EU".

2) Artikel 5, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner mindst en gang om året eller efter en ændring, der berører instituttets retlige eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en væsentlig ændring af genopretningsplanen. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne ajourfører deres genopretningsplaner hyppigere.

Hvis der ikke er foretaget ændringer som omhandlet i første afsnit inden for 12 måneder efter den seneste årlige ajourføring af genopretningsplanen, kan de kompetente myndigheder undtagelsesvis, indtil den efterfølgende periode på 12 måneder, dispensere fra forpligtelsen til at ajourføre genopretningsplanen. En sådan dispensation kan gives for en periode på højst 12 måneder.

3. I genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige
- b) likviditetsstøtte i en nødsituation fra en centralbank
- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid eller rentesatser.

4. Genopretningsplaner skal, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i genopretningsplanen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, der ikke er udelukket fra denne plans anvendelsesområde i henhold til stk. 3, og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed."

3) Artikel 6, stk. 5, første afsnit, affattes således:

"Vurderer den kompetente myndighed, at genopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse, underretter den instituttet eller koncernens moderselskab om sin vurdering og pålægger instituttet inden for tre måneder, som med myndighedens godkendelse kan forlænges med én måned, at forelægge en revideret plan hvoraf det fremgår, hvordan de pågældende mangler og hindringer skal håndteres."

4) Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

"EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010."

5) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Afviklingsmyndigheden vedtager ikke en afviklingsplan, hvis der er indledt en procedure med henblik på likvidation af et institut i overensstemmelse med gældende national ret i henhold til artikel 32b, eller hvis artikel 37, stk. 6, finder anvendelse."

b) Stk. 7, litra j), affattes således:

"j) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, alt efter de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister og af, hvordan disse strategier vil kunne opfylde afviklingsmålene".

6) I artikel 11 erstattes stk. 3 af følgende:

"3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer:

a) metoder og ordninger i forbindelse med indberetningen af oplysningerne omhandlet i stk. 1

b) hyppigheden af og fristen for indgivelse af indberetningen omhandlet i litra a).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA udvikler IT-løsninger, herunder indberetningsmodeller, datastandarder, formater og instrukser, til indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1."

7) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

"I overensstemmelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal afviklingsplanen for hver koncern angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne og, hvor det er relevant, likvidationsenhederne."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"I forbindelse med fastlæggelsen af de foranstaltninger, der skal træffes over for de i første afsnit, litra b), omhandlede datterselskaber, som ikke er afviklingsenheder, kan afviklingsmyndighederne anlægge en tilsvarende tilgang, hvis en sådan tilgang ikke indvirker negativt på koncernens afviklingsmuligheder under hensyntagen til datterselskabets størrelse, dets risikoprofil, dets rolle med hensyn til levering af kritiske funktioner, dets centrale forretningsområder, dets betydning for koncernens driftskontinuitet efter afvikling og for koncernafviklingsstrategien. Afviklingsmyndighederne tager behørigt hensyn til datterselskabets betydning i den medlemsstat, hvor det er etableret, herunder dets potentielle systemiske betydning, og dets potentielle indvirkning på indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler i tilfælde af likvidation ved almindelig insolvensbehandling.

Hvis der er indledt en procedure med henblik på likvidation af en enhed i overensstemmelse med gældende national ret i henhold til artikel 32b, eller hvis artikel 37, stk. 6, finder anvendelse, må afviklingsmyndighederne ikke længere medtage den pågældende enhed i koncernafviklingsplanen."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Koncernafviklingsplanen udarbejdes på grundlag af de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 11, og skal omfatte de elementer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, og 7, for så vidt de er relevante med henblik på en koncernafviklingsplan".

c) Følgende stykke tilføjes:

"7. EBA overvåger afviklingsmyndighedernes metoder og praksis for i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner at træffe afgørelse om, hvorvidt institutter eller enheder skal udpeges til afvikling eller til likvidation ved almindelig insolvensbehandling, og for at træffe afgørelse om de foranstaltninger, der skal træffes i de scenarier, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, og under de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 32, stk. 5.

EBA aflægger rapport til Kommissionen om afviklingsmyndighedernes eksisterende metoder og praksis og om eventuelle forskelle mellem medlemsstaterne senest den ... [fem år fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Den i andet afsnit omhandlede rapport skal mindst dække følgende:

- a) for så vidt angår institutter, der ikke er en del af en koncern, og de enheder, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, de interne tilgange og metoder til udvælgelse af de foranstaltninger, der skal træffes, navnlig kriterierne for afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen med henblik på afviklingshandlinger, udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser eller likvidation ved almindelig insolvensbehandling
- b) for så vidt angår afviklingsenheder, de interne tilgange og metoder til udvælgelse af de foretrukne og alternative afviklingsstrategier og de afviklingshandlinger, der skal træffes
- c) de tilsvarende tilgange, som afviklingsmyndighederne følger i henhold til stk. 1, tredje afsnit."

8) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

"Institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), indsender de oplysninger, som kan kræves i henhold til artikel 11, til deres afviklingsmyndighed. De afviklingsmyndigheder, der kræver oplysninger i henhold til artikel 11 for enheder inden for deres kompetenceområde, videresender de oplysninger, de modtager, til koncernafviklingsmyndigheden.

Koncernafviklingsmyndigheden videresender, under forudsætning af at de fortrolighedskrav som er fastsat i dette direktiv, er overholdt, de i henhold til dette stykke indsendte oplysninger til:

- a) EBA
  - b) datterselskabernes afviklingsmyndigheder
  - c) afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der ligger væsentlige filialer, såfremt det er relevant for den pågældende væsentlige filial
  - d) de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU, og
  - e) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), omhandlede enheder er etableret."
- b) Stk. 4, fjerde afsnit, affattes således:

"EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010."

9) I artikel 15 tilføjes følgende stykke:

"5. EBA overvåger afviklingsmyndighedernes gennemførelse af vurderingerne af afviklingsmulighederne for institutter og koncerner. EBA aflægger rapport til Kommissionen om eksisterende praksis for vurderinger af afviklingsmulighederne og mulige forskelle mellem medlemsstaterne senest den ... [24 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Den i første afsnit omhandlede rapport skal dække følgende:

- a) en vurdering af de metoder, som afviklingsmyndighederne har udviklet til at foretage vurderinger af afviklingsmulighederne, herunder identifikation af områder, hvor der kan være forskelle mellem medlemsstaterne
- b) en vurdering af den testkapacitet, der kræves af afviklingsmyndighederne for at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien
- c) graden af gennemsigtighed over for relevante interessenter med hensyn til de metoder, som afviklingsmyndighederne har udviklet til at gennemføre vurderinger af afviklingsmulighederne, og med hensyn til resultatet af disse vurderinger."

10) I artikel 16a tilføjes følgende stykke:

"7. Hvis en afviklingsenhed eller en enhed, der ikke selv er en afviklingsenhed, ikke er omfattet af det kombinerede bufferkrav på samme grundlag som det grundlag, hvorpå den skal opfylde kravene i dette direktivs artikel 45c og 45d, skal afviklingsmyndighederne anvende nærværende artikels stk. 1-6 på grundlag af det skønnede kombinerede bufferkrav, der er resultatet af anvendelse af den metode, som er fastsat i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 45c, stk. 4. Artikel 128, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse.

Afviklingsmyndigheden medtager det skønnede kombinerede bufferkrav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, i den afgørelse, der fastlægger de krav, der er omhandlet i artikel 45c og 45d. Enheden skal gøre det skønnede kombinerede bufferkrav offentligt tilgængeligt sammen med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 45i, stk. 3."

11) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"3a. Hvis afviklingsmyndigheden finder, at de foranstaltninger, som den pågældende enhed foreslår, effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer for afvikling, træffer afviklingsmyndigheden afgørelse efter høring af den kompetente myndighed. Det skal af afgørelsen fremgå, at afviklingsmyndigheden har vurderet, at de foreslåede foranstaltninger er tilstrækkelige til effektivt at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer for afvikling, og den skal pålægge enheden at gennemføre de foreslåede foranstaltninger."

b) I stk. 5 affattes indledningen således:

"Med henblik på stk. 4 har afviklingsmyndighederne mindst beføjelse til at træffe følgende foranstaltninger:"

12) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed en rapport for modervirksomheden i Unionen, for datterselskabernes afviklingsmyndigheder, som sender den til datterselskaberne inden for deres kompetenceområde, og for afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer. I rapporten, der udarbejdes efter høring af de kompetente myndigheder, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og for udøvelse af afviklingsbeføjelserne i forbindelse med koncernen og også i forbindelse med afviklingskoncerner, hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern. I rapporten skal konsekvenserne for koncernens forretningsmodel tages i betragtning, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som koncernafviklingsmyndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler enhver foranstaltning, der måtte være foreslået af modervirksomheden i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, datterselskabernes afviklingsmyndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, såfremt den pågældende foranstaltning er relevant for disse væsentlige filialer. Koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer, alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse i afviklingskollegiet om udpegelsen af væsentlige hindringer og, om nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af modervirksomheden i Unionen, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, og som skal tage hensyn til de potentielle konsekvenser af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed."

c) Stk. 9 affattes således:

"9. Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse om at træffe de i artikel 17, stk. 5, litra g), h) eller k), fastsatte foranstaltninger, kan EBA, efter anmodning fra en afviklingsmyndighed, i henhold til nærværende artikels stk. 6, 6a eller 7 bistå afviklingsmyndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010."

13) Artikel 27 og 28 affattes således:

"Artikel 27

Foranstaltninger til tidlig indgriben

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse overvejer og, hvis det er relevant, anvender foranstaltninger til tidlig indgriben, hvis et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d):
  - a) opfylder betingelserne omhandlet i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 38 i direktiv (EU) 2019/2034, eller den kompetente myndighed i forbindelse med tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen i overensstemmelse med artikel 97 i direktiv 2013/36/EU har fastslået, at de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som instituttet eller enheden har gennemført, og det kapitalgrundlag og den likviditet, som instituttet eller enheden besidder, ikke sikrer en forsvarlig styring og dækning af dets risici, og et af følgende forhold gør sig gældende:
    - i) instituttet eller enheden har ikke truffet de afhjælpende foranstaltninger, som den kompetente myndighed kræver, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39 i direktiv (EU) 2019/2034
    - ii) den kompetente myndighed vurderer, at andre afhjælpende foranstaltninger end foranstaltninger til tidlig indgriben er utilstrækkelige til at løse det pågældende instituts eller den pågældende enheds problemer

- b) ikke opfylder kravene i dette direktivs artikel 45e eller 45f, eller
- c) i de første 12 måneder efter den kompetente myndigheds vurdering overtræder eller sandsynligvis vil overtræde nogle af de krav, der er fastsat i afsnit II i direktiv 2014/65/EU eller i artikel 3-7, 14-17 eller 24, 25 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014*.

Den kompetente myndighed kan fastslå, at betingelsen omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), nr. ii), er opfyldt, uden at den tidligere har truffet andre afhjælpende foranstaltninger, herunder udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39 i direktiv (EU) 2019/2034.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b) og c), sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne eller de kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i direktiv 2014/65/EU straks underretter den kompetente myndighed om overtrædelsen eller sandsynligheden for overtrædelse.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter foranstaltninger til tidlig indgriben følgende:

- a) krav om, at ledelsesorganet i instituttet eller enheden enten:
  - i) gennemfører en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i genopretningsplanen, eller

- ii) ajourfører genopretningsplanen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, hvis de omstændigheder, der førte til den tidlige indgriben, afviger fra antagelserne fastsat i den oprindelige genopretningsplan, og gennemfører en eller flere af de ordninger eller foranstaltninger, der er fastsat i den ajourførte genopretningsplan, inden for en bestemt tidsramme

- b) krav om, at instituttets eller enhedens ledelsesorgan indkalder til aktionærmøde, eller, hvis ledelsesorganet ikke efterkommer dette krav, direkte indkaldelse ved den kompetente myndighed til aktionærmøde og i begge tilfælde fastlæggelse af dagsordenen og krav om, at aktionærerne overvejer bestemte afgørelser med henblik på vedtagelse

- c) krav om, at instituttets eller enhedens ledelsesorgan udarbejder en plan i overensstemmelse med genopretningsplanen, hvor det er relevant, med henblik på forhandling om omstrukturering af gæld med nogle af eller alle kreditorerne

- d) krav om, at instituttets eller enhedens juridiske struktur ændres

- e) krav om, at instituttets eller enhedens daglige ledelse eller ledelsesorgan fjernes, eller udskiftes i overensstemmelse med artikel 28, i sin helhed eller for så vidt angår enkeltpersoner

- f) udnævnelse af en eller flere midlertidige administratorer til instituttet eller enheden i overensstemmelse med artikel 29.

- g) krav om, at instituttets eller enhedens ledelsesorgan skal udarbejde en plan, som instituttet eller enheden kan gennemføre, hvis instituttet eller enheden beslutter at igangsætte en frivillig afvikling af sine aktiviteter.
3. De kompetente myndigheder vælger de passende foranstaltninger til tidlig indgriben som omhandlet i denne artikels stk. 2 på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål, under hensyntagen til, blandt andre relevante oplysninger, overtrædelsens eller den sandsynlige overtrædelses grovhed og hvor hurtigt den finansielle situation i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), forværres.
4. For hver af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i stk. 2, fastsætter de kompetente myndigheder en gennemførelsesfrist, som skal være strengt begrænset til den tid, der er nødvendig for at gennemføre den pågældende foranstaltning på rimelige betingelser. De kompetente myndigheder foretager en vurdering af foranstaltningens effektivitet umiddelbart efter udløb og deler denne vurdering med afviklingsmyndigheden.

Hvis det i vurderingen konkluderes, at foranstaltningerne til tidlig indgriben ikke er blevet gennemført fuldt ud eller ikke er effektive, kan den kompetente myndighed foretage en vurdering af, om betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra a), er opfyldt.

5. EBA udsteder senest den ... [24 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at fremme en konsekvent anvendelse af de betingelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 28

Udskiftning af den daglige ledelse eller ledelsesorganet

Med henblik på artikel 27, stk. 2, litra e), sikrer medlemsstaterne, at den nye daglige ledelse eller det nye ledelsesorgan eller individuelle medlemmer deraf udpeges i overensstemmelse med EU-retten og national ret, og at sådanne udpegelser er betinget af den kompetente myndigheds godkendelse eller samtykke.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>)."

14) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Med henblik på artikel 27, stk. 2, litra f), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder på grundlag af, hvad der står i rimeligt forhold til omstændighederne, kan udpege en eller flere midlertidige administratorer til enten:

- a) midlertidigt at erstatte ledelsesorganet i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller
- b) at arbejde midlertidigt sammen med ledelsesorganet i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

På tidspunktet for udpegelsen af den midlertidige administrator præciserer den kompetente myndighed, om denne udpegelse sker med henblik på første afsnit, litra a) eller b).

Med henblik på første afsnit, litra b), præciserer den kompetente myndighed endvidere på tidspunktet for udpegelsen den midlertidige administrators rolle, pligter og beføjelser og eventuelle krav om, at instituttets eller enhedens ledelsesorgan skal høre den midlertidige administrator eller indhente dennes samtykke, inden den træffer bestemte afgørelser eller foranstaltninger.

Medlemsstaterne kræver, at den kompetente myndighed offentliggør udpegelsen af en eventuel midlertidig administrator, undtagen hvis den midlertidige administrator ikke har beføjelse til at repræsentere instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).

Medlemsstaterne sikrer desuden, at enhver midlertidig administrator har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at varetage sine opgaver og opfylder kravene i artikel 91, stk. 2 og 2a, i direktiv 2013/36/EU. Den kompetente myndigheds vurdering af, om den midlertidige administrator har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring og opfylder de nævnte krav, udgør en væsentlig del af afgørelsen om at udpege den pågældende midlertidige administrator.

2. Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen af den midlertidige administrator dennes beføjelser på grundlag af, hvad der er rimeligt efter omstændighederne. Sådanne beføjelser kan omfatte nogle eller alle beføjelser for ledelsesorganet i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i henhold til instituttets eller enhedens vedtægter og national ret, herunder beføjelse til at udøve nogle af eller alle instituttets eller enhedens ledelsesorgans administrative opgaver. Den midlertidige administrators beføjelser i forhold til instituttet eller enheden skal være i overensstemmelse med den gældende selskabsret. Den kompetente myndighed kan tilpasse sådanne beføjelser i tilfælde af ændrede omstændigheder.

3. Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen af den midlertidige administrator dennes rolle og opgaver. Denne rolle og disse opgaver kan omfatte:
- a) konstatering af den finansielle stilling i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
  - b) forvaltning af forretningsaktiviteterne eller en del heraf i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for at bevare eller genoprette dets eller dens finansielle stilling
  - c) foranstaltninger til genopretning af en forsvarlig og forsigtig forvaltning af forretningsaktiviteterne i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
  - d) sikring af, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder alle krav i henhold til artikel 30a, stk. 3, andet afsnit, artikel 30a, stk. 4, første afsnit, eller artikel 30a, stk. 5.

Den kompetente myndighed præciserer ved udpegelsen eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators rolle og opgaver."

- b) Stk. 5, andet afsnit, affattes således:

"Den midlertidige administrator må under alle omstændigheder kun udøve beføjelsen til at indkalde til generalforsamling i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), og til at fastlægge dagsordenen for generalforsamlingen med den kompetente myndigheds forudgående samtykke."

- c) Stk. 6 og 7 affattes således:

"6. Efter anmodning fra den kompetente myndighed udarbejder den midlertidige administrator rapporter om den finansielle stilling i instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), og om de handlinger, der er udført i løbet af vedkommendes mandat, med mellemrum, der fastsættes af den kompetente myndighed. Den midlertidige administrator udarbejder under alle omstændigheder en sådan rapport ved udløbet af sit mandat.

7. Den midlertidige administrator udpeges for højst ét år. Den kompetente myndighed kan undtagelsesvis forlænge denne periode én gang med en varighed, der står i et rimeligt forhold til omstændighederne, hvis betingelserne for udpegelse af den midlertidige administrator fortsat er opfyldt. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at afgøre, om disse betingelser er opfyldt, og for at begrunde en eventuel forlængelse af den midlertidige administrators mandat over for aktionærene."

15) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Koordinering af foranstaltninger til tidlig indgriben i forhold til koncerner"

b) Stk. 1-4 affattes således:

- "1. Hvis betingelserne for at anvende foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 er opfyldt i forhold til en modervirksomhed i Unionen, underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA og hører de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, inden den beslutter at anvende en foranstaltning til tidlig indgriben.
2. Efter den i denne artikels stk. 1 omhandlede underretning og høring beslutter den konsoliderende tilsynsmyndighed, om der skal anvendes foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 over for den relevante modervirksomhed i Unionen, idet der tages hensyn til disse foranstaltningers indvirkning på koncernenhederne i andre medlemsstater. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter EBA og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om beslutningen.
3. Er betingelserne for at anvende foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 opfyldt for et datterselskab af en modervirksomhed i Unionen, underretter den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet på individuelt grundlag, og som agter at træffe foranstaltninger i henhold til nævnte artikel, EBA og hører den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Efter modtagelsen af underretningen kan den konsoliderende tilsynsmyndighed vurdere de sandsynlige konsekvenser for koncernen eller for koncernenheder i andre medlemsstater af, at der anvendes foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 over for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter den kompetente myndighed om denne vurdering inden for tre dage.

Efter denne underretning og høring beslutter den kompetente myndighed, om der skal anvendes en foranstaltning til tidlig indgriben. I afgørelsen tages der behørigt hensyn til den konsoliderende tilsynsmyndigheds vurdering. Den kompetente myndighed underretter EBA, den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om afgørelsen.

4. Hvis mere end én kompetent myndighed agter at anvende en foranstaltning til tidlig indgriben i henhold til artikel 27 for mere end ét institut eller én enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i samme koncern vurderer den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder, om det er mere hensigtsmæssigt at udpege den samme midlertidige administrator for alle de berørte enheder eller at koordinere anvendelsen af nogle af foranstaltningerne til tidlig indgriben på mere end ét institut eller én enhed med henblik på at fremme løsninger, der genopretter det berørte instituts eller den berørte enheds finansielle stilling. Vurderingen udmønter sig i en fælles afgørelse fra den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige relevante kompetente myndigheder. Den fælles afgørelse skal foreligge senest fem dage efter den i denne artikels stk. 1 nævnte underretning. Den fælles afgørelse skal være begrundet og fremgå af et dokument, som den konsoliderende tilsynsmyndighed sender til modervirksomheden i Unionen.

EBA kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse inden for fem dage, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed og datterselskabernes kompetente myndigheder selv træffe individuelle afgørelser om udpegelse af en midlertidig administrator for institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som de har ansvar for, og om anvendelse af de andre foranstaltninger til tidlig indgriben."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. EBA kan efter anmodning fra enhver kompetent myndighed bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende en eller flere af foranstaltningerne i dette direktivs artikel 27, stk. 2, litra a), med henblik på dette direktivs bilag, afsnit A, punkt 4), 10), 11) og 19), eller i dette direktivs artikel 27, stk. 2, litra c) eller d), med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010."

16) Følgende artikel indsættes i afsnit III:

"Artikel 30a

Forberedelse af afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder uden ophold underretter afviklingsmyndighederne om følgende:

a) enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2034, som de træffer eller pålægger et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), at træffe

- b) at betingelserne i artikel 27, stk. 1, som dokumenteret ved tilsynsaktiviteter, er opfyldt for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), uanset om der er anvendt eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben
- c) anvendelse af enhver af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27.

De kompetente myndigheder overvåger i tæt samarbejde med afviklingsmyndighederne nøje instituttets eller enhedens situation og dets/dens overholdelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), og som har til formål at imødegå en forværring af dette instituts eller denne enheds situation, og af de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder underretter afviklingsmyndighederne så tidligt som muligt, hvis de mener, at der er en væsentlig risiko for, at en eller flere af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, finder anvendelse i forbindelse med et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d). Underretningen skal indeholde:

- a) årsagerne til underretningen

- b) en oversigt over de foranstaltninger, der overvejes, og som kan forhindre, at det pågældende institut eller den pågældende enhed bliver nødlidende inden for en passende tidshorisont, deres forventede indvirkning på instituttet eller enheden, for så vidt angår de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, og den forventede tidshorisont for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Efter modtagelsen af den i dette stykkes første afsnit omhandlede underretning vurderer afviklingsmyndighederne i tæt samarbejde med de kompetente myndigheder, hvad der udgør en passende tidshorisont for vurderingen af betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra b), under hensyntagen til, hvor hurtigt situationen for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), forværres, behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien og andre overvejelser, der er relevante for sagen. Afviklingsmyndighederne kan til enhver tid revurdere tidshorisonten og tilpasse den til sagens omstændigheder. Afviklingsmyndighederne meddeler de kompetente myndigheder denne vurdering eller revurdering så tidligt som muligt.

Efter modtagelsen af den i dette stykkes første afsnit omhandlede underretning overvåger de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i tæt samarbejde situationen for instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), gennemførelsen af relevante foranstaltninger inden for deres forventede tidshorisont og enhver anden relevant udvikling. Med henblik herpå mødes de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne regelmæssigt og med en hyppighed, der fastsættes af afviklingsmyndighederne under hensyntagen til sagens omstændigheder. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne udveksler uden ophold alle relevante oplysninger.

3. De kompetente myndigheder giver afviklingsmyndighederne alle de oplysninger, som afviklingsmyndighederne anmoder om, og som er nødvendige for et af følgende tiltag:
  - a) ajourføring af afviklingsplanen og forberedelse af en eventuel afvikling af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d)
  - b) værdiansættelsen som omhandlet i artikel 36.

Hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for de kompetente myndigheder, samarbejder og koordinerer afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder om at indhente disse oplysninger. Med henblik herpå har de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne beføjelse til at kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), fremlægger sådanne oplysninger, herunder gennem kontrolbesøg på stedet, og til at videregive disse oplysninger til hinanden.

4. Afviklingsmyndighedernes beføjelser omfatter beføjelse til over for potentielle købere at markedsføre instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), til at træffe foranstaltninger med henblik på en sådan markedsføring eller til at kræve, at instituttet eller enheden gør dette, med følgende formål:
  - a) at forberede afviklingen af det pågældende institut eller den pågældende enhed med forbehold af de kriterier, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, og kravene om fortrolighed fastsat i artikel 84 og 84b
  - b) at foretage afviklingsmyndighedens vurdering af betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra b).

Hvis afviklingsmyndigheden i forbindelse med udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i første afsnit, beslutter at markedsføre instituttet eller enheden direkte over for potentielle købere, tager den behørigt hensyn til sagens omstændigheder, navnlig eventuelle forebyggende foranstaltninger, der potentielt kan træffes af en indskudsgarantiordning, eller eventuelle foranstaltninger, der potentielt kan træffes af en institutsikringsordning, og til den potentielle indvirkning af udøvelsen af denne beføjelse på instituttets eller enhedens samlede stilling.

5. Afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), indfører de nødvendige foranstaltninger, herunder en digital platform til deling af oplysninger med potentielle købere eller med rådgivere og valuarer, der er engageret af afviklingsmyndigheden. Hvis afviklingsmyndigheden udøver denne beføjelse, finder artikel 84, stk. 1, litra e) og f), anvendelse.

6. Den kompetent myndigheds forudgående underretning i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, første afsnit, er ikke en nødvendig betingelse for, at afviklingsmyndighederne kan forberede afviklingen af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller udøve de beføjelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, 4 og 5.
7. Afviklingsmyndighederne underretter uden ophold de kompetente myndigheder om ethvert tiltag, der træffes i henhold til stk. 3, 4 og 5.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne arbejder tæt sammen i følgende tilfælde:
  - a) når det overvejes at træffe de i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede foranstaltninger, der har til formål at imødegå en forværring af situationen for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c)
  - b) når det overvejes at træffe et af de tiltag, der er omhandlet i stk. 3, 4 og 5
  - c) under gennemførelsen af de tiltag, der er omhandlet i dette afsnits litra a) og b).

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne sikrer, at disse foranstaltninger og tiltag er konsekvente, koordinerede og effektive."

17) Artikel 31, stk. 2, litra c), affattes således:

"c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, navnlig når den ydes over en medlemsstats budget".

18) I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer en afviklingshandling over for et institut, hvis afviklingsmyndighederne efter at have modtaget en meddelelse i henhold til stk. 2 eller på eget initiativ og under hensyntagen til behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien fastslår, at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende

b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor, herunder en institutsikringsordnings foranstaltninger, forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU, eller tilsynsforanstaltninger, foranstaltninger til tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i nærværende direktivs artikel 59, stk. 2, over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende

- c) en afviklingshandling er nødvendig i offentlighedens interesse, jf. stk. 5.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed foretager en vurdering af betingelsen i stk. 1, litra a), efter at have hørt afviklingsmyndigheden.

Medlemsstaterne kan bestemme, at vurderingen af betingelsen i stk. 1, litra a), ud over af den kompetente myndighed også kan foretages af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed, såfremt afviklingsmyndighederne i henhold til national ret har de nødvendige værktøjer til at foretage den pågældende vurdering, navnlig tilstrækkelig adgang til de relevante oplysninger. I så fald sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed uden ophold giver afviklingsmyndigheden alle relevante oplysninger, som sidstnævnte anmoder om for at gennemføre sin vurdering, før eller efter at være blevet underrettet af afviklingsmyndigheden om, at den har til hensigt at foretage denne vurdering.

Vurderingen af betingelsen i stk. 1, litra b), foretages af afviklingsmyndigheden i tæt samarbejde med den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed forsyner uden ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som afviklingsmyndigheden anmoder om med henblik på at foretage sin vurdering. Den kompetente myndighed kan også underrette afviklingsmyndigheden om, at den anser betingelsen i stk. 1, litra b), for at være opfyldt.

Ved vurderingen af de betingelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), indhenter den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden de seneste tilgængelige oplysninger fra indskudsgarantiordningen eller, hvor det er relevant, fra den institutsikringsordning, som instituttet er medlem af, som er relevante for en sådan vurdering, herunder om, hvorvidt indskudsgarantiordningen eller institutsikringsordningen kan forhindre sammenbruddet."

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra d), affattes således:

"d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre en sådan støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 32c."

ii) Andet til femte afsnit udgår.

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra c), er en afviklingshandling ikke nødvendig i offentlighedens interesse, hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at ingen af afviklingsmålene er i fare i tilfælde af, at instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at et eller flere af afviklingsmålene ville være i fare i tilfælde af, at instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling, konkluderer afviklingsmyndigheden, at en afviklingshandling er nødvendig i offentlighedens interesse, hvis afviklingshandlingen er nødvendig for at nå og stå i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene, og hvis en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke mere effektivt vil nå de afviklingsmål, som er i fare.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden, når den foretager den i første afsnit omhandlede vurdering på grundlag af de oplysninger, den råder over på tidspunktet for denne vurdering, tager hensyn til og sammenligner al ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, som med rimelighed kan forventes at blive ydet til instituttet, både i tilfælde af afvikling og i tilfælde af likvidation i overensstemmelse med gældende national ret.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheden, når den foretager den i andet afsnit omhandlede vurdering, tager hensyn til omkostningerne ved afvikling og ved almindelig insolvensbehandling og søger at minimere og undgå værditab, medmindre de er nødvendige for at nå afviklingsmålene."

19) Artikel 32a og 32b affattes således:

"Artikel 32a

Betingelser for afvikling for så vidt angår et centralt organ og kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan træffe afviklingshandlinger over for et centralt organ og alle kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et sådant organ, og som indgår i samme afviklingskoncern, når det centrale organ og alle kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et sådant organ, eller den afviklingskoncern, som de tilhører, som helhed opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1.

Artikel 32b

Behandling for institutter og enheder, der ikke er omfattet af afviklingshandlinger

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), men ikke betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra c), så indleder eller anmoder den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden om indledning af den relevante administrative eller retslige procedure, herunder, hvis en sådan findes, en frivillig procedure for likvidation af instituttet eller enheden på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som likvideres på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, herunder i forbindelse med en frivillig likvidationsprocedure, udtræder af markedet eller bringer sine bankaktiviteter til ophør inden for en passende tidshorisont.
3. Medlemsstaterne sikrer, at når en afviklingsmyndighed konstaterer, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), men ikke betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra c), er denne konstatering en tilstrækkelig betingelse for, at den kompetente myndighed kan inddrage instituttets eller enhedens tilladelse.
4. Medlemsstaterne sikrer, at inddragelsen af tilladelsen, der er givet til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er en tilstrækkelig betingelse for, at den relevante nationale administrative eller retslige myndighed uden ophold kan indlede proceduren for likvidation af instituttet eller enheden på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret."

20) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 32c

Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

1. Medlemsstaterne sikrer, at ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige uden for afviklingshandlingen kan ydes til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i ekstraordinære tilfælde, forudsat at den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige opfylder de betingelser og krav, der er fastsat i Unionens statsstøtteregler, og kun i følgende tilfælde:
  - a) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af ekstraordinær eller systemisk karakter i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:
    - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i overensstemmelse med centralbankernes vilkår
    - ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser
    - iii) en erhvervelse af andre kapitalgrundlagsinstrumenter end egentlige kernekapitalinstrumenter eller af andre kapitalinstrumenter eller anvendelse af foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver med priser, varighed og andre vilkår, der ikke giver det pågældende institut eller den pågældende enhed en uberettiget fordel, når ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, litra a), b) eller c), eller artikel 59, stk. 3, er til stede på det tidspunkt, hvor støtten fra det offentlige ydes

- b) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af et indgreb fra en indskudsgarantiordning som omhandlet i artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU
  - c) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af et indgreb fra en indskudsgarantiordning som omhandlet i artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU
  - d) den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af statsstøtte, der ydes til et institut eller en enhed som omhandlet i dette direktivs artikel 32b, bortset fra støtte ydet af en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv 2014/49/EU.
2. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a):
- a) skal være begrænset til solvente institutter eller enheder som bekræftet af den kompetente myndighed
  - b) skal være af forebyggende og midlertidig karakter og baseret på en på forhånd fastlagt strategi, der er godkendt af den kompetente myndighed, for udtræden af støtteforanstaltningerne, og som omfatter en klart angivet udløbsdato, salgsdato eller tilbagebetalingsplan for hver af disse foranstaltninger
  - c) skal stå i et rimeligt forhold til målet om at afhjælpe konsekvenserne af den alvorlige forstyrrelse af ekstraordinær eller systemisk karakter i en medlemsstats økonomi og om at bevare den finansielle stabilitet, og

- d) må ikke anvendes til at udligne tab, som instituttet eller enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide i løbet af som minimum de følgende 12 måneder.

Den på forhånd fastlagte strategi, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), offentliggøres ikke, før instituttet eller enheden udtræder af de pågældende støtteforanstaltninger, eller før den vurdering, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, andet afsnit, er afsluttet, med forbehold af forpligtelserne til hurtigst muligt at offentliggøre viden, jf. artikel 17 i forordning (EU) nr. 596/2014.

3. Med henblik på denne artikels stk. 2, første afsnit, litra a), anses et institut eller en enhed for at være solvent i tilfælde, hvor den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige har form af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), nr. ii) og iii), hvis den kompetente myndighed på grundlag af aktuelle forventninger har konkluderet, at ingen af kravene i artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller de relevante gældende krav i henhold til EU-retten eller national ret er blevet overtrådt eller sandsynligvis vil blive overtrådt i de følgende 12 måneder.

Ved vurderingen af, om der er sket en overtrædelse af de krav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, ser den kompetente myndighed bort fra eventuelle overtrædelser, der reelt er blevet afhjulpet på tidspunktet for vurderingen. Hvis den kompetente myndighed konkluderer, at der sandsynligvis vil ske en fremtidig overtrædelse af kravene i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU eller artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 i de følgende 12 måneder, kan den undtagelsesvis anse et institut eller en enhed for at være solvent, hvis den fastslår, at overtrædelsen vil være af kortvarig karakter, og at instituttet eller enheden har planlagt effektive afhjælpende foranstaltninger for at håndtere den, som den kompetente myndighed på tidspunktet for vurderingen har vurderet som troværdige.

4. Med henblik på stk. 2, første afsnit, litra d), kvantificerer den relevante kompetente myndighed de tab, som instituttet eller enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide. Denne kvantificering baseres på evalueringer af aktivernes kvalitet foretaget af ECB, EBA eller nationale myndigheder eller, hvor det er relevant, på kontrolbesøg på stedet foretaget af den kompetente myndighed. Hvis det ikke er muligt at foretage disse evalueringer eller kontrolbesøg inden for en rimelig frist, kan den kompetente myndighed basere kvantificeringen på instituttets eller enhedens balance, forudsat at balancen er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -standarder som bekræftet af en uafhængig ekstern revisor. Kvantificeringen foretages så tæt som muligt på datoen for gennemførelsen af støtteforanstaltningerne og ved hjælp af de seneste oplysninger, som den kompetente myndighed har til rådighed.

5. De støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), er begrænset til foranstaltninger, der af den kompetente myndighed er blevet vurderet som nødvendige for at bevare instituttets eller enhedens solvens ved at dække den manglende kapital, der er konstateret i et negativt scenarie i en stresstest på nationalt plan, EU-plan eller som led i fælles tilsynsmæssige eller tilsvarende test, der er gennemført af ECB, EBA eller nationale myndigheder, hvis det er relevant, og som er bekræftet af den kompetente myndighed.

Uanset denne artikels stk. 1, litra a), nr. iii), er erhvervelse af egentlige kernekapitalinstrumenter undtagelsesvis tilladt, hvis den konstaterede kapitalmangel er af en sådan art, at erhvervelsen af andre kapitalgrundlagsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter ikke ville gøre det muligt for det pågældende institut eller den pågældende enhed at dække den kapitalmangel, der er konstateret i et negativt scenarie i den relevante stresstest eller tilsvarende test. Beløbet for erhvervede egentlige kernekapitalinstrumenter må ikke overstige 2 % af det pågældende instituts eller den pågældende enheds samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Under ekstraordinære omstændigheder kan den kompetente myndighed tillade, at grænsen på 2 % overskrides, hvis det er påvist, at det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for gennemførelsen af støtteforanstaltningerne under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder. Overskridelsen af grænsen skal være på et beløb, der ikke udgør en risiko for en rettidig og troværdig gennemførelse af den på forhånd fastlagte strategi for udtræden af støtteforanstaltningerne. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionen den analyse, der ligger til grund for dens tilladelse til at overskride grænsen på 2 % med henblik på en eventuel vurdering af statsstøtte.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, hvis en af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), ikke indløses, tilbagebetales eller på anden måde afsluttes i overensstemmelse med betingelserne i den strategi for udtræden af støtteforanstaltningen, der blev fastlagt på tidspunktet for ydelsen af en sådan foranstaltning, anmoder instituttet eller enheden om at indgive en engangsfhjælpsplan. Afhjælpsplanen skal beskrive de skridt, der skal tages for at udtræde af støtteforanstaltningen inden for to år og sikre instituttets eller enhedens langsigtede levedygtighed. Afhjælpsplanen begrænser ikke de relevante myndigheders beføjelse til på noget tidspunkt at vurdere eller afgøre, om instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Hvis den kompetente myndighed ikke finder det godtgjort, at afhjælpsplanen er troværdig eller gennemførlig, eller hvis instituttet eller enheden ikke overholder afhjælpsplanen, vurderer de relevante myndigheder, om instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

7. EBA udsteder senest den ... [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om den type test eller tilsvarende, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, og som kan føre til de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), nr. iii)."

21) Artikel 33, stk. 2, affattes således:

- "2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), under hensyntagen til behovet for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien, hvis den pågældende enhed opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1.

Med henblik på at iværksætte en afviklingshandling anses en enhed for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i følgende situationer:

- a) enheden opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 32, stk. 4, litra b), c) eller d)
- b) enheden overtræder i væsentlig grad, eller der er objektive elementer, der viser, at enheden i nær fremtid i væsentlig grad vil overtræde de gældende krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i direktiv 2013/36/EU."

22) I artikel 33a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 8, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne straks underretter det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og de myndigheder, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, litra a)-h), når de udøver beføjelsen i nærværende artikels stk. 1, efter at det er konstateret, at instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a), og inden afgørelsen om afvikling træffes."

b) I stk. 9 tilføjes følgende afsnit:

"Uanset dette stykkes første afsnit sikrer medlemsstaterne, at indskyderne, når de deri omhandlede beføjelser udøves i forbindelse med berettigede indskud, og disse indskud ikke anses for indisponible med henblik på direktiv 2014/49/EU, har adgang til et passende dagligt beløb fra disse indskud."

23) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en eller flere administratorer til at erstatte eller samarbejde med ledelsesorganet for instituttet under afvikling eller broinstituttet. Afviklingsmyndighederne offentliggør udpegelsen af en administrator. Afviklingsmyndighederne sikrer, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.

Artikel 91 i direktiv 2013/36/EU finder ikke anvendelse på udpegelse af administratorer.

2. Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og ledelsesorganet for instituttet under afvikling eller broinstituttet. Administratoren må dog kun udøve sådanne beføjelser under afviklingsmyndighedens kontrol."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Medlemsstaterne stiller krav om, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat udarbejder rapporter til den udpegende afviklingsmyndighed om den økonomiske og finansielle situation for instituttet under afvikling eller broinstituttet og om de handlinger, administratoren har udført i forbindelse med sine opgaver."

24) I artikel 36 indsættes følgende stykke:

"7a. Hvor det er nødvendigt med henblik på at indgå i de afgørelser, der er omhandlet i stk. 4, litra c) og d), supplerer valuaren de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6, litra c), med et skøn over værdien af de ikkebalanceførte aktiver og værdien af de forpligtelser, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, og af de forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker."

25) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

"6. Anvendes de i denne artikels stk. 3, litra a) eller b), omhandlede afviklingsværktøjer, uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer, til kun at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i instituttet under afvikling, skal en eventuel resterende del af enheden efter overførsel af aktiverne, rettighederne eller forpligtelser og anvendelsen af andre afviklingsværktøjer, hvor det er relevant, likvideres på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret. En sådan likvidation sker inden for en rimelig tidsfrist, under hensyntagen til denne resterende del af enhedens eventuelle behov for at levere ydelser eller støtte i henhold til artikel 65, for at gøre det muligt for modtageren at udføre de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen, og under hensyntagen til andre grunde til, at den resterende del af enheden skal fortsætte for at nå afviklingsmålene eller overholde principperne fastsat i artikel 34.

Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse, hvis bail-in-værktøjet anvendes på et institut under afvikling med henblik på artikel 43, stk. 2, litra a), i kombination med andre afviklingsværktøjer.

I de tilfælde, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, hvor en afviklingshandling vil medføre, at kreditorerne bærer tab, eller at deres fordringer konverteres, kan afviklingsmyndigheden beslutte ikke at udøve beføjelsen til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 59, jf. nærværende artikels stk. 2, hvis disse instrumenter skal forblive i den resterende del af enheden, og anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a) eller b), sammen med likvidationen af den resterende del af enheden på grundlag af den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, sikrer, at de bærer tab forud for andre kreditorer i instituttet under afvikling."

b) Følgende stykke tilføjes:

"11. EBA overvåger afviklingsmyndighedernes handlinger og forberedelse for at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingsværktøjerne og -beføjelserne i tilfælde af afvikling. EBA aflægger rapport til Kommissionen om status for eksisterende praksis og mulige forskelle mellem medlemsstaterne senest den ... [24 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Den i første afsnit omhandlede rapport skal mindst dække følgende:

- a) de ordninger, der er indført for at gennemføre bail-in-værktøjet, og graden af engagement med finansielle markedsinfrastrukturer og tredjelandsmyndigheder, hvor det er relevant
- b) de ordninger, der er indført for at tage andre afviklingsværktøjer i brug
- c) graden af gennemsigtighed over for relevante interessenter med hensyn til de ordninger, der er omhandlet i litra a) og b)."

26) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"For at broinstitutværktøjet kan få virkning og under hensyntagen til behovet for at forfølge et eller flere af afviklingsmålene sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre alle følgende til et broinstitut:"

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis anvendelsen af bail-in-værktøjet gør det muligt at tilvejebringe broinstituttets kapital fuldt ud gennem konvertering af passiver, der er omfattet af bail-in, til aktier eller andre typer kapitalinstrumenter, kan kravet om, at broinstituttet ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder som omhandlet i første afsnit, litra a), fraviges, jf. dog andet afsnit."

27) Artikel 42, stk. 5, litra b), affattes således:

"b) overførslen er nødvendig for at sikre, at instituttet under afvikling, broinstituttet eller selve porteføljeadministrationselskabet fungerer korrekt, eller".

28) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5 affattes således:

"5. Afviklingsfinansieringsordningen kan yde et bidrag som omhandlet i stk. 4, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering svarende til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, af aktionærer og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter, indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og af andre passiver, der er omfattet af bail-in, ved hjælp af nedbringelse, nedskrivning eller konvertering i henhold til artikel 48, stk. 1, og artikel 60, stk. 1, og af indskudsgarantiordningen i henhold til artikel 109, hvor det er relevant
- b) bidraget fra afviklingsfinansieringsordningen overstiger ikke 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36."

b) Stk. 7, første afsnit, affattes således:

"I ekstraordinære tilfælde kan afviklingsmyndigheden forsøge at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, efter at:

- a) afviklingsfinansieringsordningen har ydet et bidrag i henhold til stk. 4, og grænsen på 5 %, der er angivet i stk. 5, litra b), er nået, og
- b) alle passiver, der er omfattet af bail-in, og som ikke er berettigede indskud, som har lavere prioritet end de indskud, der er omhandlet i artikel 108, stk. 1, første afsnit, litra b), og som ikke er udelukket fra bail-in i henhold til nærværende artikels stk. 3, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud."

29) I artikel 44a tilføjes følgende stykke:

"8. Senest den ... [18 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] aflægger EBA i samarbejde med ESMA rapport til Kommissionen om anvendelsen af denne artikel. Rapporten skal sammenligne de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at overholde nærværende artikel, analysere deres effektivitet med hensyn til at beskytte detailkunder og vurdere deres indvirkning på grænseoverskridende transaktioner. På grundlag af denne rapport kan Kommissionen fremsætte et lovgivningsforslag til ændring af nærværende direktiv."

30) Artikel 45, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves af, og som fastsat af, afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 45a-45i."

31) I artikel 45b foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykker indsættes:

"1a. Afviklingsenheder medtager kun indskud i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis en sådan medtagelse er godkendt af afviklingsmyndigheden i overensstemmelse med stk. 1b, og hvis disse indskud opfylder alle følgende betingelser:

- a) indskuddene opfylder alle betingelserne i stk. 1, første afsnit
- b) indskuddene tilhører ikke fysiske personer eller mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder
- c) indskuddene er tidsindskud med en oprindelig løbetid på mindst et år og giver ikke ejeren ret til førtidig tilbagebetaling, selv om førtidig tilbagebetaling er betinget af betaling af et strafgebyr

- d) i den relevante kontraktmæssige dokumentation anføres udtrykkeligt:
  - i) at afviklingsenheden har til hensigt at medtage indskuddene i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver
  - ii) at indskuddene ikke kan tilbagebetales via en indskudsgarantiordning i henhold til artikel 5, stk. 1, litra l), i direktiv 2014/49/EU.

- 1b. Afviklingsmyndigheden kan give afviklingsenheden tilladelse til helt eller delvis at medtage indskud i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis den finder det godtgjort, at alle følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Afviklingsmyndigheden forventer, at disse indskud hverken helt eller delvis vil blive udelukket fra bail-in i henhold til artikel 44, stk. 3, og ikke vil blive overført i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel
  - b) Afviklingsmyndigheden har konkluderet, at medtagelsen ikke er eller sandsynligvis ikke vil være en væsentlig hindring for afvikling, navnlig på grund af indvirkningen på muligheden for at anvende afviklingsværktøjer på en måde, der opfylder afviklingsmålene.

Afviklingsmyndigheden inddrager tilladelsen, hvis den konkluderer, at en af betingelserne i første afsnit ikke længere er opfyldt. I det tilfælde ophører afviklingsenheden med at medtage indskuddene i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver."

- b) I stk. 4, 5 og 7 erstattes udtrykket "G-SII'er" af udtrykket "G-SII-enheder".
- c) I stk. 8 foretages følgende ændringer:
  - i) I første afsnit erstattes udtrykket "G-SII'er" af udtrykket "G-SII-enheder".
  - ii) I andet afsnit, litra c), erstattes udtrykket "G-SII" af udtrykket "G-SII-enhed".
  - iii) I fjerde afsnit erstattes udtrykket "G-SII'er" af udtrykket "G-SII-enheder".

d) Følgende stykke tilføjes:

"10. Afviklingsmyndigheden kan tillade afviklingsenheden at opfylde kravene i stk. 4, 5 og 7 ved hjælp af kapitalgrundlag eller passiver som omhandlet i stk. 1 og 3, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) for enheder, der er G-SII-enheder eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 45c, stk. 5 eller 6, har afviklingsmyndigheden ikke reduceret kravet i nærværende artikels stk. 4 i henhold til nævnte stykkes første afsnit
- b) de passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som ikke opfylder betingelsen i artikel 72b, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder betingelserne i artikel 72b, stk. 4, litra b)-e), i nævnte forordning."

32) I artikel 45c foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2a, andet afsnit, litra b), affattes således:

"b) passiver, der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, med undtagelse af artikel 72b, stk. 2, litra b) og d), i nævnte forordning og, hvor det er relevant, nærværende direktivs artikel 45b, stk. 1a".

b) I stk. 3, ottende afsnit, erstattes ordene "kritiske økonomiske funktioner" af udtrykket "kritiske funktioner".

c) Stk. 4 affattes således:

"4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer den metode, som afviklingsmyndighederne skal anvende til at skønne det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og det kombinerede bufferkrav med henblik på at fastsætte det krav, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 45, stk.1, og udøve de beføjelser, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 16a, for følgende enheder:

- a) afviklingsenheder på konsolideret afviklingskoncernniveau, hvis afviklingskoncernen ikke er omfattet af disse krav i henhold til direktiv 2013/36/EU
- b) enheder, der ikke selv er afviklingsenheder, hvis enheden ikke er omfattet af disse krav i henhold til direktiv 2013/36/EU på samme grundlag som de krav, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 45f.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

d) Følgende stykke indsættes:

"6a. For afviklingsenheder, som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 30 mia. EUR, og hvis foretrukne afviklingsstrategi primært omfatter anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet og deres udtræden af markedet, skal niveauet af det krav, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, mindst svare til:

- a) 15 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra a), og
- b) 4,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 45, stk. 2, litra b).

Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse på afviklingsenheder, hvis foretrukne afviklingsstrategi omfatter anvendelse af bail-in-værktøjet med henblik på artikel 43, stk. 2, litra a), uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer."

e) I stk. 7, ottende afsnit, erstattes ordene "kritiske økonomiske funktioner" af udtrykket "kritiske funktioner".

33) Artikel 45d, stk. 1, indledningen, affattes således:

"Kravet i artikel 45, stk. 1, for en afviklingsenhed, som er en G-SII-enhed, består af følgende:"

34) I artikel 45f foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Tredje afsnit affattes således:

"Uanset dette stykkes første og andet afsnit skal modervirksomheder i Unionen, der ikke selv er afviklingsenheder, men som er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 45c og 45d på konsolideret grundlag."

ii) Femte afsnit affattes således:

"For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b), skal de kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, men som ikke selv er afviklingsenheder, et centralt organ, der ikke selv er en afviklingsenhed, og afviklingsenheder, der ikke er omfattet af et krav i henhold til artikel 45e, stk. 3, overholde artikel 45c, stk. 7, på individuelt grundlag."

b) Stk. 2, litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra b), c), k), l) og m), og artikel 72b, stk. 3, 4 og 5, i nævnte forordning og, hvor relevant, nærværende direktivs artikel 45b, stk. 1a)".

35) Artikel 45g affattes således:

"Artikel 45g

Dispensation for et centralt organ eller for kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ

Afviklingsmyndigheden kan helt eller delvis dispensere fra anvendelsen af artikel 45f på et centralt organ eller på et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet og det centrale organ er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilsyn, er etableret i samme medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) det centrale organ og dets fast tilknyttede kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de fast tilknyttede kreditinstitutters eller finansieringsinstitutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ

- c) minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver og det centrale organs og samtlige fast tilknyttede kreditinstitutters eller finansieringsinstitutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af disse institutters konsoliderede regnskaber
- d) i tilfælde af en dispensation for et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, er det centrale organs ledelse bemyndiget til at give instrukser til de fast tilknyttede institutters ledelse
- e) den relevante afviklingskoncern opfylder det krav, der er fastsat i artikel 45e, stk. 3, og
- f) der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver mellem det centrale organ og de fast tilknyttede kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter i tilfælde af afvikling."

36) I artikel 45i foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

"Enheder offentliggør de oplysninger, der kræves i henhold til dette stykke, i overensstemmelse med ordningerne i artikel 128b."

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer:

- a) metoder og ordninger i forbindelse med indberetningen af oplysningerne omhandlet i stk. 1 og 2
- b) hyppigheden af og fristen for indgivelse af indberetningen omhandlet i litra a).

Disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal fastsætte en standardiseret måde at indgive oplysninger på om prioritetsrækkefølgen af de i stk. 1, litra c), omhandlede poster, som skal finde anvendelse ved national insolvensbehandling i hver medlemsstat.

For institutter eller enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), som er omfattet af artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor det er relevant, afstemmes med den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 430.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 5a. EBA udvikler IT-løsninger, herunder indberetningsmodeller, datastandarder, formater og instrukser, til indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2.
6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer:
  - a) metoder og ordninger i forbindelse med offentliggørelserne omhandlet i stk. 3
  - b) hyppigheden af offentliggørelserne.

Udkastet til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal formidle tilstrækkeligt omfattende og sammenlignelige oplysninger til, at risikoprofilerne for de i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), omhandlede institutter og enheder og disses overholdelse af det relevante krav omhandlet i artikel 45e eller 45f kan vurderes.

For institutter eller enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), som er omfattet af artikel 92a og 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor det er relevant, afstemmes med den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 434a.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 6a. EBA udvikler IT-løsninger, herunder offentliggørelsesformater og -anvisninger, til indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3."

37) Artikel 45j, stk. 2, affattes således:

"2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer:

- a) metoder og ordninger i forbindelse med afviklingsmyndighedernes identifikation og indberetning af oplysninger til EBA i samarbejde med de kompetente myndigheder med henblik på stk. 1
- b) hyppigheden af og fristen for indgivelse af indberetningen omhandlet i litra a).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [12 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udvikler IT-løsninger, herunder indberetningsmodeller, datastandarder, formater og instrukser, til indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1."

38) Artikel 45l, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"Den i stk. 2 omhandlede rapport skal omfatte tre kalenderår og forelægges for Kommissionen senest den 31. december i kalenderåret efter det sidste år, der er dækket af rapporten. Den i stk. 2 omhandlede forpligtelse ophører med at gælde, efter at den anden rapport er forelagt."

39) I artikel 45m foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

- "1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan fastsætte passende overgangsperioder på højst tre år for institutter eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), til at opfylde de krav, der er fastsat i artikel 45e eller 45f, eller de krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5, eller 7, alt efter hvad der er relevant, hvis opfyldelse af disse krav uden en overgangsperiode ikke er forholdsmæssig.

Afviklingsmyndigheden kan fastsætte mellemliggende målniveauer for de krav, der er fastsat i artikel 45e eller 45f, eller for de krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som et institut eller en enhed skal opfylde senest på en dato, der fastsættes af afviklingsmyndigheden. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet.

2. Uanset denne artikels stk. 1 må den overgangsperiode, som afviklingsmyndighederne fastsætter for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), for hvilke den foretrukne afviklingsstrategi ændres fra likvidation ved almindelig insolvensbehandling til anvendelse af afviklingshandlinger, ikke overstige fire år.

Hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt på grundlag af kriterierne i stk. 7, kan afviklingsmyndigheden fastsætte en længere overgangsperiode på op til seks år.

Afviklingsmyndigheden kan fastsætte mellemliggende målniveauer for det krav, der er fastsat i artikel 45e eller for de krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som instituttet eller enheden skal opfylde senest på en dato, der fastsættes af afviklingsmyndigheden. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Kravene i artikel 45b, stk. 4 og 7, og artikel 45c, stk. 5 og 6, alt efter hvad der er relevant, finder ikke anvendelse i de tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet identificeret som et G-SII eller et tredjelands-G-SII, eller afviklingsenheden begynder at befinde sig i den situation, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 5 eller 6."

40) Artikel 46, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Den i denne artikels stk. 1 omhandlede vurdering fastsætter det beløb, hvormed passiver, der er omfattet af bail-in, skal nedskrives eller konverteres med henblik på følgende:

- a) at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for instituttet under afvikling, eller, hvis det er relevant, fastsætte den egentlige kernekapitalprocent for broinstituttet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra afviklingsfinansieringsordningen i henhold til dette direktivs artikel 101, stk. 1, litra d)
- b) at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller broinstituttet under hensyntagen til forpligtelser, der kan opstå i fremtiden som følge af en usikker begivenhed, eller forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og som ikke er blevet nedskrevet eller konverteret, og give instituttet mulighed for i løbet af mindst et år fortsat at opfylde kravene til godkendelse og fortsætte de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU."

41) I artikel 47, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

"a) annullerer eksisterende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller overfører dem til:

i) kreditorer, hvis fordringer konverteres til aktier eller andre typer kapitalinstrumenter

ii) køberen ved anvendelse af dette stykke i kombination med virksomhedssalgsværktøjet, eller

iii) et broinstitut ved anvendelse af dette stykke i kombination med broinstitutværktøjet".

b) Litra b), nr. i), affattes således:

"i) relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59 udstedt af instituttet under afvikling i henhold til den i artikel 59, stk. 2, omhandlede beføjelse, eller".

42) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Under særlige omstændigheder kan afviklingsmyndigheden forlænge fristen på en måned for indgivelse af virksomhedssamlægningsplanen med yderligere en måned."

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

"Afviklingsmyndigheden kan kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), medtager yderligere elementer i virksomhedsovlægningsplanen."

43) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. "Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, herunder en forpligtelse, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, til nul ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse, behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen udøves, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende instituttet under afvikling eller nogen efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.

4. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv, eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, herunder en forpligtelse, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, delvis men ikke fuldstændigt ved anvendelse af den i artikel 63, stk. 1, litra e), omhandlede beføjelse:

a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb

b) finder det relevante instrument eller den relevante aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den i artikel 63, stk. 1, litra j), omhandlede beføjelse."

b) Følgende stykke tilføjes:

"5. Med henblik på stk. 3 og 4 får indfrielsen af forpligtelsen, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, og af eventuelle krav, der opstår i forbindelse hermed, virkning, hvis og når den relevante forpligtelse er endeligt fastlagt med hensyn til tidspunkt og størrelse, eller kravet i forbindelse hermed er opstået."

44) I artikel 55 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Medlemsstaterne pålægger institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), at indføre en kontraktbestemmelse, der fastsætter, at kreditor eller en part i aftalen eller instrumentet, i henhold til hvilket et relevant kapitalinstrument eller et passiv, der er omfattet af bail-in, oprettes, anerkender, at dette instrument eller passiv kan gøres til genstand for nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse/mortificering, der sker som følge af afviklingsmyndighedens udøvelse af disse beføjelser, forudsat at dette instrument eller passiv opfylder alle følgende betingelser:

- b) instrumentet eller passivet er ikke et indskud som omhandlet i artikel 108, stk. 1, litra b)
- c) instrumentet eller passivet er omfattet af lovgivningen i et tredjeland
- d) instrumentet eller passivet er udstedt eller indgået efter den dato, på hvilken medlemsstaterne anvender de med henblik på gennemførelse af denne afdeling vedtagne bestemmelser.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstats afviklingsmyndighed bestemmer, at et tredjelandets lovgivning eller en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland, gør det muligt for de deri omhandlede instrumenter eller passiver at blive nedskrevet eller konverteret af afviklingsmyndigheden i en medlemsstat.

- 1a. Kravet i stk. 1 finder ikke anvendelse på likvidationsenheder eller på datterselskaber af en afviklingsenhed eller af en tredjelandsenhed, som ikke selv er afviklingsenheder.

Instrumenterne eller passiverne i de enheder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, som opfylder betingelserne i denne artikels stk. 1, første afsnit, og som ikke indeholder den kontraktbestemmelse, der er omhandlet i nævnte stykke, medregnes ikke i det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1.

Uanset dette stykkes første afsnit kan afviklingsmyndighederne beslutte, at kravet i stk. 1 finder anvendelse på følgende enheder:

- a) en likvidationsenhed, for hvilken afviklingsmyndigheden har fastlagt det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1

- b) et datterselskab af en afviklingsenhed eller af en tredjelandsenhed, som ikke selv er en afviklingsenhed.
2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), når til den konstatering, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt i kontraktbestemmelserne for et relevant passiv at indføre en bestemmelse som krævet i henhold til stk. 1, finder kravet om at medtage denne bestemmelse ikke anvendelse.

Hvis mængden af passiver – inden for en kategori af passiver, som omfatter nedskrivningsrelevante passiver – der ikke indeholder den i denne artikels stk. 1 krævede kontraktbestemmelse, udgør mere end 10 % af denne kategori, meddeler instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), afviklingsmyndigheden dette. Det pågældende institut eller den pågældende enhed medtager i denne meddelelse en angivelse af kategorien af passiver, som i henhold til dette stykkes første afsnit ikke indeholder denne kontraktbestemmelse, og begrundelsen herfor. Det pågældende institut eller den pågældende enhed forsyner også afviklingsmyndigheden med alle de oplysninger, som afviklingsmyndigheden anmoder om inden for en passende tidshorisont efter modtagelsen af meddelelsen. Afviklingsmyndigheden vurderer indvirkningen af disse oplysninger på mulighederne for at afvikle det pågældende institut eller den pågældende enhed, herunder indvirkningen på afviklingsmulighederne som følge af risikoen for at overtræde sikkerhedsforanstaltningerne for kreditor i artikel 73, når beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver anvendes.

Hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt i kontraktbestemmelserne at indføre en bestemmelse som krævet i henhold til stk. 1, under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre instituttets eller enhedens afviklingsmuligheder, kan den stille krav om, at der inden for en passende tidshorizont indføres en sådan kontraktbestemmelse. Afviklingsmyndigheden kan desuden kræve, at instituttet eller enheden ændrer sin praksis vedrørende anvendelsen af undtagelsen fra kontraktmæssig anerkendelse af bail-in.

Passiverne i dette stykkes første afsnit må ikke indeholde hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og gældsinstrumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 48), nr. ii), hvis disse instrumenter er usikrede passiver. De passiver, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, foranstilles endvidere de passiver, der opfylder betingelserne i artikel 108, stk. 2.

Hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at passiverne, som ikke indeholder den i nærværende artikels stk. 1 krævede kontraktbestemmelse, skaber en væsentlig hindring for afvikling, anvender den i nødvendigt omfang de beføjelser, der er fastsat i artikel 17, til at fjerne den pågældende hindring for afvikling.

Passiver, for hvilke instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), undlader at indføre bestemmelsen som krævet i henhold til nærværende artikels stk. 1 i kontraktbestemmelserne, eller på hvilke det pågældende krav i henhold til nærværende stykke ikke finder anvendelse, medregnes ikke i minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver."

b) Stk. 6, første afsnit, litra b) og c), udgår.

c) Stk. 8 udgår.

45) I artikel 59 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"Medlemsstaterne stiller krav om, at afviklingsmyndighederne straks anvender deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, jf. artikel 60, i forhold til relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 1a, som er udstedt af et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), og under hensyntagen til behovet for effektivt at gennemføre nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen eller, efter omstændighederne, afviklingsstrategien for afviklingskoncernen, når et eller flere af følgende forhold er gældende:"

ii) Litra e) affattes således:

"e) instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre denne støtte ydes i en af de former, der er omhandlet i artikel 32c."

b) Stk. 4, litra b), affattes således:

"b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor, tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, end nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1a inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), eller koncernen bliver nødlidende."

46) I artikel 63 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra m) affattes således:

"m) beføjelsen til at kræve, at den relevante myndighed vurderer køberen af en kvalificeret deltagelse rettidigt ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne, der er omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) nr. 648/2012, artikel 27a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014*, artikel 11 i direktiv 2009/65/EF, artikel 58 i direktiv 2009/138/EF, artikel 22 i direktiv 2013/36/EU og artikel 12 i direktiv 2014/65/EU, og fra eventuelle frister i national lovgivning til gennemførelse af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366**.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>)."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Hvis de beføjelser, der er omhandlet i første afsnit, litra e) eller f), udøves med hensyn til forpligtelser, hvor tidspunkt eller størrelse er usikker, får nedbringelsen eller konverteringen virkning, hvis og når den relevante forpligtelse er endeligt fastlagt med hensyn til tidspunkt og størrelse, eller kravet i forbindelse hermed er opstået."

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) med forbehold af dette direktivs artikel 3, stk. 6, og artikel 85, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra enhver offentlig eller privat person, herunder aktionærer eller kreditorer i instituttet under afvikling og de kompetente myndigheder med henblik på artikel 22-27 i direktiv 2013/36/EU".

47) Artikel 71a, stk. 3, affattes således:

"3. Stk. 1 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, der opfylder alle følgende betingelser:

a) kontrakten skaber en ny forpligtelse eller ændrer en eksisterende forpligtelse væsentligt efter ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der er vedtaget på nationalt plan med henblik på gennemførelse af denne artikel

- b) kontrakten indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 ville finde anvendelse på, hvis den finansielle kontrakt var omfattet af en medlemsstats lovgivning."

48) Artikel 74, stk. 2, litra a), affattes således:

- "a) den behandling, som aktionærer og kreditorer eller de relevante indskudsgarantiordninger i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 109, stk. 1, litra a), og artikel 109, stk. 6, ville have modtaget, hvis instituttet under afvikling, for hvilket afviklingshandlingen eller afviklingshandlingerne er blevet sat i værk, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor afgørelsen som omhandlet i artikel 82 blev truffet."

49) Artikel 75 affattes således:

"Artikel 75

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer og kreditorer

Konstateres det ved afviklingen i henhold til artikel 74, at en aktionær eller kreditor som omhandlet i artikel 73 eller indskudsgarantiordningen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 109, stk. 1, litra a), og artikel 109, stk. 6, har lidt større tab, end de ville have gjort ved en likvidation under almindelig insolvensbehandling, sikrer medlemsstaterne, at de er berettiget til betaling af forskellen fra afviklingsfinansieringsordningen."

50) I artikel 84 indsættes følgende stykke:

"6a. Denne artikel udelukker ikke udveksling af oplysninger mellem afviklingsmyndigheder og skattemyndigheder i samme medlemsstat i overensstemmelse med national ret. Hvis oplysningerne stammer fra en anden medlemsstat, må de kun udveksles med udtrykkelig accept fra den relevante myndighed, som har videregivet dem."

51) Følgende artikler indsættes i kapitel VIII:

"Artikel 84a

Oplysninger, der opbevares af centrale automatiske mekanismer

1. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der driver de centrale automatiske mekanismer, der er oprettet i henhold til artikel 32a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849*, efter anmodning giver afviklingsmyndighederne oplysninger om det samlede antal kunder, som et institut eller en enhed som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), er den eneste eller vigtigste bankpartner for.
2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun anmoder om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, på grundlag af en individuel vurdering af den konkrete sag, og hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt for udførelsen af deres opgaver i henhold til dette direktiv.

Artikel 84b

Fortrolighed af intern viden

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de udøver beføjelserne i henhold til dette direktivs artikel 30a, stk. 3, 4 og 5, eller foretager en værdiansættelse i overensstemmelse med dette direktivs artikel 36, har beføjelse til at kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af intern viden som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 596/2014 om forberedelsen af afvikling, indtil afviklingsmyndigheden finder, at fortrolighed ikke længere er nødvendig for at nå afviklingsmålene.
2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de træffer afviklingshandlinger eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med dette direktivs artikel 59, har beføjelse til at kræve, at instituttet eller enheden som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af intern viden som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 596/2014 om afviklingsprocessen eller nedskrivningen eller konverteringen i overensstemmelse med dette direktivs artikel 59, indtil afviklingsmyndigheden vurderer, at fortrolighed ikke længere er nødvendig for at nå afviklingsmålene.

3. Afviklingsmyndigheden underretter instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), så snart den skønner, at det ikke længere er nødvendigt at opfylde kravet om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af intern viden i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 2 for at nå afviklingsmålene.
4. I den periode, hvor instituttet eller enheden som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af intern viden i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 2, finder artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014 ikke anvendelse.
5. Kræver en afviklingsmyndighed, at et institut eller en enhed som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af intern viden i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 eller 2, eller underretter en afviklingsmyndighed det pågældende institut eller den pågældende enhed om, at fortrolighed ikke længere er nødvendig for at nå afviklingsmålene, underretter denne myndighed hurtigst muligt den kompetente myndighed, der er angivet i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 596/2014.

6. Instituttet eller enheden som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), må kun videregive den interne viden, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, til tredjemand som led i den normale udøvelse af arbejde, erhverv eller funktioner, jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt, og sikrer, at denne viden behandles fortroligt med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 2.
7. Hvis fortroligheden af denne viden på trods af de nødvendige foranstaltninger, der er truffet for at sikre fortroligheden af intern viden i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 eller 2, ikke længere er sikret, videregiver instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), den interne viden til offentligheden så hurtigt som muligt. Dette stykke omfatter situationer, hvor et rygte udtrykkeligt vedrører denne interne viden, og dette rygte er tilstrækkeligt præcist til at indikere, at fortroligheden af denne viden ikke længere kan sikres.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>)."

52) I artikel 88 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra g) affattes således:

"g) de udpegede myndigheder for de indskudsgarantiordninger, som de kreditinstitutter, der indgår i koncernen, er tilsluttet."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b), beslutter afviklingsmyndigheden for et datterselskab, hvis dette datterselskab er et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), og også er en likvidationsenhed, om den har til hensigt at være medlem af afviklingskollegiet. Hvis afviklingsmyndigheden for et sådant datterselskab finder, at medlemskab ikke er nødvendigt, anmoder den om koncernafviklingsmyndighedens samtykke til at ophøre med at være medlem. Koncernafviklingsmyndigheden godkender medlemskabets ophør, medmindre fortsat medlemskab er nødvendigt for, at afviklingskollegiet kan fungere korrekt og effektivt. I tilfælde af væsentlige ændringer, der kan påvirke troværdigheden af insolvensbehandlingen, underretter afviklingsmyndigheden for et sådant datterselskab koncernafviklingsmyndigheden om, at dens medlemskab af afviklingskollegiet skal genoprettes. Koncernafviklingsmyndigheden genopretter ved modtagelsen af en sådan underretning medlemskabet."

b) Følgende stykke indsættes:

"6a. For at lette udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, stk. 1, og for at udveksle alle relevante oplysninger kan der oprettes et afviklingskollegium:

- a) af det pågældende instituts afviklingsmyndighed, hvis der er tale om et institut med en eller flere væsentlige filialer beliggende i andre medlemsstater
- b) af moderselskabets afviklingsmyndighed, hvis der er tale om en koncern bestående af et moderselskab og dets datterselskaber, der er etableret i samme medlemsstat, og af væsentlige filialer, hvoraf en eller flere er beliggende i andre medlemsstater.

Afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor instituttet eller moderselskabet som omhandlet i dette stykkes første afsnit er etableret, er formand for afviklingskollegiet og fastsætter passende regler for dets funktion efter høring af de øvrige afviklingsmyndigheder. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til stk. 7 finder ikke anvendelse på afviklingskollegier, der er oprettet i henhold til dette stykke, men tages i betragtning, når reglerne for deres funktion fastsættes. Formandskabet for afviklingskollegiet beslutter, hvilke myndigheder der deltager i et møde eller i en aktivitet i afviklingskollegiet, under hensyntagen til relevansen af den aktivitet, der skal planlægges eller koordineres for disse myndigheder, navnlig den potentielle indvirkning på stabiliteten i det finansielle system i de berørte medlemsstater og de opgaver, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Formandskabet for afviklingskollegiet holder forud alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Formandskabet holder også rettidigt alle medlemmer af afviklingskollegiet fuldt underrettet om de tiltag, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres."

53) I artikel 91 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Konstaterer en afviklingsmyndighed, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), som er datterselskab af en koncern, opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), eller artikel 33, stk. 4, litra a) og b), alt efter hvad der er relevant, underretter denne myndighed uden ophold koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, den konsoliderende tilsynsmyndighed og medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern om nedenstående oplysninger:

- a) afgørelsen om, at instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), eller artikel 33, stk. 4, litra a) og b), alt efter hvad der er relevant
- aa) resultatet af vurderingen af den i artikel 32, stk. 1, litra c), og artikel 33, stk. 4, litra c), omhandlede betingelse
- b) de afviklingshandlinger eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for det pågældende institut eller den pågældende enhed.

De oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan indgå i de underretninger, der i henhold til artikel 81, stk. 3, gives til koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne er en anden, til den konsoliderende tilsynsmyndighed og til medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern."

b) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

"EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010."

54) Artikel 92, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1093/2010."

55) Artikel 96, stk. 3, litra b), affattes således:

"b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit IV, kapitel IV."

56) I artikel 98, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:"

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder genopretningsplaner, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) for så vidt angår oplysninger om genopretning og afvikling, betingelserne i dette stykkes første afsnit
- b) for så vidt angår andre oplysninger, som de kompetente myndigheder har adgang til, betingelserne i artikel 55 i direktiv 2013/36/EU.

Med henblik på andet afsnit omfatter oplysninger om genopretning og afvikling alle oplysninger, der er direkte knyttet til de kompetente myndigheders opgaver i henhold til nærværende direktiv, navnlig genopretningsplanlægning og genopretningsplaner, foranstaltninger til tidlig indgriben og udvekslinger med afviklingsmyndigheder vedrørende afviklingsplanlægning, afviklingsplaner og afviklingshandlinger."

57) I artikel 101 tilføjes følgende stykke:

"3. Hvis stk. 2 finder anvendelse, annulleres enhver variabel aflønning, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, til nuværende og tidligere medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse i instituttet under afvikling for perioder forud for instituttets sammenbrud, som ikke er blevet udbetalt eller ikke er blevet optjent inden afgørelsen om at træffe afviklingshandlinger. Variabel aflønning, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, som er optjent eller udbetalt i de 24 måneder, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingshandlinger, til nuværende og tidligere medlemmer af ledelsesorganet og den daglige ledelse, tilbageføres eller tilbagebetales af dem, medmindre de dokumenterer, at de ikke deltog i eller ikke var ansvarlige for den adfærd, der førte til eller bidrog til, at instituttet under afvikling blev nødlidende.

Dette stykke finder ikke anvendelse på variabel aflønning, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, der er reguleret af en kollektiv overenskomst."

58) Artikel 102, stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Hvis de disponible finansielle midler ikke er tilstrækkelige til at nå det målniveau, der er fastsat i denne artikels stk. 1, genoptages de ex ante-bidrag, der opkræves i overensstemmelse med artikel 103, indtil målniveauet er nået. Afviklingsmyndighederne kan udskyde opkrævningen af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 103 i op til tre år for at sikre, at det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævningsprocessen, forudsat at en sådan udsættelse ikke i væsentlig grad påvirker afviklingsmyndighedens mulighed for at anvende afviklingsfinansieringsordningerne i henhold til artikel 101. Hvis de disponible finansielle midler udgør mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsættes bidragene på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for en passende tidshorisont, som ikke må overstige seks år."

59) I artikel 103 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 102 fastsatte målniveau, kan også omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjemandsrettigheder, og som er til fri rådighed for og øremærket til anvendelse af afviklingsmyndighederne til de i artikel 101, stk. 1, fastsatte formål. Andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel. Inden for denne grænse fastsætter afviklingsmyndigheden årligt andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser af de samlede bidrag, der skal opkræves i henhold til nærværende artikel."

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Afviklingsmyndigheden kræver de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til nærværende artikels stk. 3 indfriet, når det er nødvendigt at anvende afviklingsfinansieringsordningerne i henhold til artikel 101.

Hvis en enhed ophører med at være omfattet af artikel 1, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndigheden annullerer de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået i henhold til nærværende artikels stk. 3, og den sikkerhedsstillelse, der dækker disse forpligtelser, tilbageleveres.

Under hensyntagen til behovet for at bevare eller genoprette et passende niveau af disponible finansielle midler i afviklingsfinansieringsordningerne, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne i de tilfælde, der er omhandlet i andet afsnit, har beføjelse til efter annullering af de uigenkaldelige betalingsforpligtelser at fastsætte et beløb, som den i andet afsnit omhandlede enhed skal bidrage til afviklingsfinansieringsordningen med i den form, på de vilkår og efter de frister, der er fastsat i afviklingsmyndighedens afgørelse.

Det bidrag, der er omhandlet i tredje afsnit, må ikke overstige beløbet for uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der annulleres i henhold til andet afsnit."

60) Artikel 104, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"De samlede ekstraordinære ex post-bidrag pr. år må ikke overstige tre gange 12,5 % af det målniveau, der er fastsat i artikel 102."

61) Artikel 107, stk. 3, litra d), affattes således:

"d) ethvert bidrag, som indskudsgarantiordninger vil blive pålagt at yde i overensstemmelse med artikel 109".

62) I artikel 108 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer i deres nationale lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling:

a) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra b):

i) dækkede indskud

ii) fordringer fra indskudsgarantiordninger som omhandlet i artikel 9, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU

b) at følgende har den samme prioritet, som er højere end prioriteten efter litra c):

i) den del af berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og fra offentlige myndigheder, som overskrider dækningsniveauet i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU

ii) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og fra offentlige myndigheder, hvis ikke de var foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret inden for Unionen

- c) at indskud, der ikke er omhandlet i litra a) og b), har den samme prioritet, som er højere end prioriteten for almindelige usikrede kreditorers fordringer.

De indskud, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), c), f), k) og l), i direktiv 2014/49/EU, medtages ikke i nærværende stykkes første afsnit, litra a), b) og c), og har ikke en prioritet, der er højere end prioriteten for almindelige usikrede kreditorers fordringer."

- b) Følgende stykker tilføjes:

- "8. Hvis de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a) eller b), kun anvendes til at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i instituttet under afvikling, har afviklingsfinansieringsordningen en fordring over for den resterende del af instituttet eller den resterende del af enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), på eventuelle udgifter og tab, som afviklingsfinansieringsordningen måtte have afholdt eller lidt som følge af bidrag til afvikling i henhold til artikel 101, stk. 1, i forbindelse med tab, som kreditorerne ellers ville have båret.
- 9. Medlemsstaterne sikrer, at fordringerne fra den afviklingsfinansieringsordning, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8 og i artikel 37, stk. 7, i deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling har en placering i prioritetsrækkefølgen, som er højere end prioriteten for fordringer fra indskud og indskudsgarantiordninger i henhold til nærværende artikels stk. 1."

63) Artikel 109 affattes således:

"Artikel 109

Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingshandling over for et kreditinstitut, og forudsat at en sådan handling sikrer, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, så bidrager den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet er medlem af, med følgende beløb:
  - a) hvis bail-in-værktøjet anvendes med henblik på artikel 43, stk. 2, litra a), uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer, det beløb, hvormed dækkede indskud ville være blevet nedskrevet eller konverteret for at absorbere tabene og rekapitalisere instituttet under afvikling i henhold til artikel 46, stk. 1, hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in-værktøjets anvendelsesområde
  - b) hvis virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet anvendes, uafhængigt eller i kombination med andre afviklingsværktøjer, der fører til udtræden af markedet for instituttet under afvikling:
    - i) det beløb, der er nødvendigt for at dække forskellen mellem, på den ene side, værdien af de dækkede indskud og af passiverne med samme eller højere prioritet end dækkede indskud på den ene side og, på den anden side, værdien af aktiverne i instituttet under afvikling, som skal overføres til en modtager, og

- ii) hvis det er relevant, et beløb, der er nødvendigt for at sikre kapitalneutraliteten hos modtageren efter overførslen.

2. Hvis overførslen til modtageren i de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), omfatter indskud, der ikke er dækkede indskud, eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, og afviklingsmyndigheden er nået til den konklusion, at de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 44, stk. 3, finder anvendelse på disse indskud eller passiver, og hvis hverken den tærskel, der er fastsat i artikel 44, stk. 5, litra a), eller den tærskel, der er fastsat i artikel 44, stk. 8, litra a), for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningerne, nås gennem bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering fra aktionærene og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter, indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, er det beløb, som indskudsgarantiordningen bidrager med, følgende:

- a) det beløb, der er nødvendigt for at dække forskellen mellem på den ene side værdien af de indskud, der er omhandlet i artikel 108, stk. 1, første afsnit, og passiver med samme eller højere prioritet end dækkede indskud og på den anden side værdien af aktiver i instituttet under afvikling, som skal overføres til en modtager, og
- b) hvis det er relevant, et beløb, der er nødvendigt for at sikre kapitalneutraliteten af overførslen for modtageren.

Medlemsstaterne sikrer, at når indskudsgarantiordningen har ydet et bidrag i de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, afholder instituttet under afvikling sig fra at erhverve andele i andre selskaber og fra at foretage udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital eller betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter samt fra andre aktiviteter, der kan føre til udgående pengestrømme.

3. Anvendes indskudsgarantiordningens midler i forbindelse med anvendelse af bail-in-værktøjet i overensstemmelse med stk. 1, litra a), til at bidrage til rekapitaliseringen af instituttet under afvikling, sikrer medlemsstaterne, at indskudsgarantiordningen overfører sine beholdninger af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i instituttet under afvikling til den private sektor, så snart de kommercielle og finansielle forhold tillader det.

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen markedsfører de i første afsnit omhandlede aktier eller andre ejerskabsinstrumenter på en åben og gennemsigtig måde. Ved et sådant salg må der ikke gives urigtige oplysninger om disse aktier eller instrumenter eller diskrimineres mellem potentielle købere, og salget skal finde sted på kommercielle vilkår.

4. Indskudsgarantiordningens bidrag til en overførsel, der omfatter indskud, som ikke er dækkede indskud eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, i henhold til nærværende artikels stk. 2, medregnes i de tærskler, der er fastsat i artikel 44, stk. 5, litra a), og artikel 44, stk. 8, litra a), hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) den samlede værdi af aktiverne i instituttet under afvikling på individuelt grundlag overstiger ikke 80 mia. EUR
  - b) instituttet under afvikling er ikke i de 24 måneder, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingshandlinger, blevet udpeget som en likvidationsenhed i koncernafviklingsplanen eller i afviklingsplanen
  - c) kapitalgrundlagsinstrumenterne og de nedskrivningsrelevante passiver i instituttet under afvikling og eventuelle passiver, der ikke længere betragtes som nedskrivningsrelevante passiver, fordi de ikke opfylder betingelsen i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, er blevet anvendt fuldt ud til tabsabsorbering og rekapitalisering, bortset fra de nedskrivningsrelevante passiver, for hvilke afviklingsmyndigheden finder, at de omstændigheder, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 44, stk. 3, finder anvendelse
  - d) for et institut under afvikling med en samlet værdi af aktiver på individuelt grundlag på over 30 mia. EUR er niveauet for det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, mindst lig med det niveau, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 6a.

Medlemsstaterne kan beslutte, at dette stykkes første afsnit kun finder anvendelse, hvis instituttet under afvikling ikke har overtrådt kravet i artikel 45, stk. 2, litra a), herunder de tilsvarende mellemliggende målniveauer fastsat i henhold til artikel 45m, stk. 1 og 2, i to på hinanden følgende kvartaler i den fireårige periode, der slutter på datoen før den første dag i de tre hele kvartaler, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingshandlinger. Hvis den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden har anvendt mindst én af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 45k, stk. 1, for at afhjælpe en overtrædelse af det krav, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, litra a), tager afviklingsmyndigheden ikke hensyn til overtrædelser af dette krav i de fire hele kvartaler, der går forud for afgørelsen om at træffe afviklingshandlinger.

Dette stykkes andet afsnit finder ikke anvendelse på de krav, der følger af anvendelsen af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7.

5. Hvis indskudsgarantiordningens bidrag til en overførsel, der omfatter indskud, som ikke er dækkede indskud eller andre passiver, der er omfattet af bail-in, i henhold til denne artikels stk. 2 og 4, sammen med bidraget til tabsabsorbering og rekapitalisering fra aktionærerne, indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter, indehaverne af relevante kapitalinstrumenter og andre passiver, der er omfattet af bail-in, gør det muligt at anvende afviklingsfinansieringsordningen, begrænset indskudsgarantiordningens bidrag til det beløb, der er nødvendigt for at nå de tærskler, der er fastsat i artikel 44, stk. 5, litra a), og artikel 44, stk. 8, litra a). Efter bidraget fra indskudsgarantiordningen anvendes afviklingsfinansieringsordningen i overensstemmelse med de principper for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, der er fastsat i artikel 44 og 101.

Hvis et institut under afvikling har en samlet værdi af aktiver på individuelt grundlag på mellem 30 mia. EUR og 80 mia. EUR bør bidraget fra indskudsgarantiordningen i henhold til dette stykke ikke overstige 2,5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, i instituttet under afvikling.

6. Hvis denne artikels stk. 4 finder anvendelse, og betingelserne i artikel 44, stk. 7, første afsnit, er opfyldt, yder indskudsgarantiordningen et yderligere bidrag svarende til de tab, som dækkede indskud ville have lidt, hvis dækkede indskud havde lidt tab i forhold til de tab, som kreditorer med samme prioritet i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens har lidt.

Omkostningerne ved indskudsgarantiordningens yderligere bidrag som omhandlet i dette stykkes første afsnit må ikke overstige de tab, som den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling som skønnet i henhold til artikel 36, stk. 8.

7. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningens samlede bidrag til en afviklingshandling i overensstemmelse med denne artikel i alle tilfælde ikke overstiger det beløb, der er omhandlet i artikel 11 e, litra a), i direktiv 2014/49/EU.

Hvis virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet anvendes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b), eller stk. 2, må indskudsgarantiordningens bidrag som omhandlet i disse bestemmelser ikke overstige 62,5 % af indskudsgarantiordningens målniveau som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU.

Den udpegede myndighed kan beslutte, at den grænse, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, ikke finder anvendelse, hvis afviklingsmyndigheden giver den udpegede myndighed en begrundelse for, at et bidrag fra indskudsgarantiordningen på et beløb, der er højere end 62,5 % af målniveauet, er nødvendigt for at undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet eller for at bevare indskydernes adgang til deres indskud.

Hvis bail-in-værktøjet anvendes i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a), må indskudsgarantiordningens bidrag ikke overstige de tab, som indskudsgarantiordningen ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling som skønnet i henhold til artikel 36, stk. 8.

Indskudsgarantiordningen underretter efter anmodning straks afviklingsmyndigheden om de beløb, der er omhandlet i første og andet afsnit.

8. Afviklingsmyndigheden fastsætter størrelsen af indskudsgarantiordningens bidrag i overensstemmelse med denne artikel og underretter den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen om sin afgørelse. Indskudsgarantiordningen gennemfører uden ophold nævnte afgørelse.
9. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at beløbet af deres indskud, som overføres, er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6 i nævnte direktiv.

10. Hvis indskudsgarantiordningen yder et bidrag til afviklingshandlingen, finder artikel 101, stk. 3, anvendelse.
11. EBA udsteder senest den ... [24 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om betingelserne for, at den udpegede myndighed kan undlade at anvende den grænse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, andet afsnit."

64) I artikel 111, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

- "e) undladelse af at opfylde de i artikel 44a omhandlede krav
- f) undladelse af at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 45e eller 45f."

65) Artikel 128 affattes således:

"Artikel 128

Samarbejde og informationsudveksling mellem institutter og myndigheder

- "1. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne samarbejder med EBA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne giver hurtigst muligt EBA alle de oplysninger, som sidstnævnte behøver for at kunne varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2. EBA, Den Fælles Afviklingsinstans og ECB giver på Kommissionens anmodning Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan udføre sine opgaver i forbindelse med politikudvikling, herunder gennemførelse af konsekvensanalyser, udarbejdelse af lovgivningsforslag og deltagelse i lovgivningsprocessen. Hvor det er relevant, koordinerer EBA, Den Fælles Afviklingsinstans og ECB med afviklingsmyndighederne, de kompetente nationale myndigheder og andre medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker i overensstemmelse med deres samarbejdsramme.

3. Afviklingsmyndighederne, de kompetente nationale myndigheder og medlemmerne af Det Europæiske System af Centralbanker, bortset fra ECB, giver på Kommissionens anmodning Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, hvis sådanne oplysninger ikke er tilgængelige for EBA, Den Fælles Afviklingsinstans eller ECB, eller hvis de ikke kan give oplysningerne inden for en passende tidshorisont. Anmodningen skal være forholdsmæssig, begrundet og sikre en passende tidshorisont for tilvejebringelsen af oplysningerne. Oplysningerne fremsendes i en form, der ikke gør det muligt at identificere individuelle enheder, og som ikke indeholder personoplysninger. Kommissionen og dens personale er underlagt de krav om tavshedspligt, der er fastsat i artikel 84, for så vidt angår de modtagne oplysninger."

66) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 128b

Offentliggørelsesmetoder

1. Institutter, der ikke er små og ikkekomplekse institutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, og enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), indsender alle de oplysninger, der kræves i henhold til dette direktivs artikel 45i, stk. 3, i elektronisk format til EBA senest den dato, hvor de offentliggør deres regnskaber eller finansielle rapporter for den tilsvarende periode, hvor det er relevant, eller så hurtigt som muligt derefter. EBA offentliggør disse oplysninger sammen med datoen for indgivelse på sit websted.

EBA sikrer, at offentliggørelserne på dets websted indeholder de samme oplysninger som dem, institutterne og enhederne har indgivet til det. Institutterne og enhederne har ret til at genindsende oplysningerne til EBA i overensstemmelse med de tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 45i, stk. 6. EBA offentliggør på sit websted datoen for genindsendelsen.

EBA udarbejder og ajourfører et værktøj, der præciserer sammenkoblingen af skemaerne og tabellerne til offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 45i, stk. 3, med dem, der vedrører indberetning med henblik på tilsyn i overensstemmelse med artikel 45i, stk. 1. Sammenkoblingsværktøjet skal være offentligt tilgængeligt på EBA's websted.

Institutterne og enhederne kan fortsat offentliggøre et enkeltstående dokument, der giver brugere af tilsyns- og afviklingsoplysninger umiddelbar adgang til disse oplysninger, eller et separat afsnit, der er indsat i eller vedhæftet institutternes eller enhedernes regnskaber eller finansielle rapporter, som indeholder de krævede oplysninger, og som er letgenkendelige for disse brugere. Institutter og enheder kan på deres websted indsætte et link til EBA's websted, hvor tilsyns- og afviklingsoplysningerne offentliggøres centralt.

2. Hvis dette direktivs artikel 45i, stk. 1 og 3 finder anvendelse på små og ikkekomplekse institutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, offentliggør EBA på sit websted disse institutters oplysninger i overensstemmelse med artikel 45i, stk. 3, på grundlag af de oplysninger, som disse institutter har indberettet til de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 45i, stk. 1.
3. EBA foretager årlige offentliggørelser på sit websted samme dato som offentliggørelsen af institutternes og enhedernes årsregnskab eller så hurtigt som muligt derefter.

EBA foretager såfremt relevant halvårlige eller kvartalsvise offentliggørelser på sit websted samme dato som offentliggørelsen af institutternes og enhedernes finansielle rapporter for den tilsvarende periode eller så hurtigt som muligt derefter.

Enhver forsinkelse mellem datoen for offentliggørelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og det relevante årsregnskab skal være rimelig.

4. EBA stiller et arkiv med de oplysninger, der skal offentliggøres i overensstemmelse med denne artikel, til rådighed på sit websted. Dette arkiv skal være tilgængeligt i en periode, som mindst svarer til den opbevaringsperiode, der er fastsat i national ret vedrørende oplysninger i institutters eller enheders finansielle rapporter. Ejendomsretten til dataene og ansvaret for deres nøjagtighed ligger fortsat hos de institutter eller enheder, der udarbejder dem.

Artikel 128c

Simuleringer af krisestyring

1. EBA koordinerer regelmæssige øvelser på EU-plan for at teste anvendelsen af nærværende direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014* og direktiv 2014/49/EU i grænseoverskridende situationer, for så vidt angår følgende aspekter:
  - a) samarbejde mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med genopretningsplanlægning
  - b) samarbejde mellem afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder før sammenbruddet og under afviklingen af institutter og enheder, som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d), herunder om gennemførelsen af afviklingsordninger vedtaget i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014.
2. EBA udarbejder en rapport med de vigtigste resultater og konklusioner af øvelserne, jf. stk. 1. Rapporten offentliggøres.

Artikel 128d

Overgangsbestemmelser

1. Uanset artikel 45b, stk. 1a, kan indskud, der er modtaget inden den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], og som opfylder betingelserne i artikel 45b, stk. 1, første afsnit, artikel 45c, stk. 2a, andet afsnit, eller artikel 45f, stk. 2, litra a), medtages i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver indtil den ... [36 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].
2. For så vidt angår overgangsperioder for institutter eller enheder som omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), til at opfylde kravene i nærværende direktivs artikel 45e eller 45f eller krav, der følger af anvendelsen af nærværende direktivs artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som fastsat af afviklingsmyndighederne inden den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], finder artikel 1, nr. 39), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/...^{***} ikke anvendelse.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på dette ændringsdirektiv i teksten, og udfyld den tilhørende fodnote.

-
- * Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).
- ** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/... af ... om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger og af direktiv 2014/24/EU for så vidt angår værdiansættelsestjenester i forbindelse med afvikling (EUT L ..., ELI: ...)."

67) I bilaget, afsnit B, indsættes følgende punkt:

"5a) en beskrivelse af instituttets og alle dets juridiske enheders passiver, som er underlagt et tredjelandets lovgivning, herunder:

- deres beløb
- deres sammensætning, herunder deres løbetidsprofil
- tredjelandets gældende lovgivning
- deres prioritet ved almindelig insolvensbehandling
- om passivet er udelukket efter artikel 44, stk. 2

- om de i kontraktbestemmelserne medtager den bestemmelse, der kræves i henhold til artikel 55, stk. 1, i dette direktiv og artikel 52, stk. 1, litra p) og q), og artikel 63, litra n) og o), i forordning (EU) nr. 575/2013
- hvis det er konstateret, at det juridisk eller på anden måde i praksis er umuligt at indføre kontraktbestemmelsen om anerkendelse af bail-in i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, kategorien af passivet i medfør af artikel 55, stk. 7."

Artikel 2

Ændring af direktiv 2014/24/EU

I artikel 10, i direktiv 2014/24/EU tilføjes følgende litra:

- "k) om værdiansættelsestjenester omhandlet i artikel 36 og 74 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU*.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>)."

Artikel 3
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [24 måneder fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... [24 måneder og én dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4
Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 65), finder anvendelse fra den ... [én dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], og artikel 1, nr. 44), litra b) og c), finder anvendelse fra den ... [24 måneder plus én dag fra datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Artikel 5
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand